

RUDAR

GLASILO KOLEKTIVA RUDARSKO-ELEKTROENERGETSKEGA KOMBINATA
FRANC LESKOŠEK-LUKA, TITOVO VELENJE

LETO XVIII

SREDA, 15. AVGUST 1984

ŠTEVILKA 4

Celje - skladišče

D-Per

65/1984

5000013538,4

COBISS o

OSREDNJA KNJ. CELJE

Delavskemu svetu SOZD v stari sestavi se je mandatna doba iztekla z izvedbo svečane seje ob 3. juliju,

o kateri lahko zveste več na strani 11; te slike pa so tudi z nje.

Včeraj, 14. avgusta, ob 17. uri je imel delavski svet naše sestavljene organizacije v sejni dvorani skupščine občine Velenje svojo prvo sejo v novi sestavi, na kateri je odločil tudi o začetku javne razprave v naši sestavljeni organizaciji

O OSNUTKU SAMOUPRAVNEGA SPORAZUMA

o spremembah in dopolnitvah samoupravnega sporazuma
o združitvi delovnih organizacij v našo
sestavljeno organizacijo

S to javno razpravo se v naši sestavljeni organizaciji lotevamo nadaljnega koraka v okviru samoupravnega organiziranja elektroenergetskega gospodarstva in premogovništva Slovenije po zakonu o energetskega gospodarstva in družbenem dogovoru o njegovi samoupravni organiziranosti. V skladu z družbenim dogovorom o samoupravni organiziranosti se bo elektroenergetsko gospodarstvo in premogovništvo Slovenije organiziralo v treh enakopravnih sestavljenih organizacijah, in sicer SOZD REK Franc Leskošek Luka-Titovo Velenje, SOZD REK Edvard Kardelj-Trbovlje in SOZD Elektrogospodarstvo Slovenije.

Povezava med vsemi tremi sestavljenimi organizacijami in njihov skupni nastop navzven se bosta uresničevala prek OZD skupnega pomena, ki jih ustanovljajo delovne organizacije, vključene v vse tri SOZD. Te OZD so delovna organizacija skupnega pomena za inženiring, delovna organizacija skupnega pomena za obdelavo in posredovanje informacij, skupna interna banka in delovna skupnost skupnega pomena.

O tem so se delavci delovnih organizacij, združenih v SOZD elektroenergetskega gospodarstva in premogovništva, odločili že 31. januarja letos, ko so z referendumom sprejeli dopolnitve samoupravnih sporazumov o združitvi v SOZD.

Vsaka nova samoupravna organiziranost seveda mora imeti svojo družbeno-ekonomsko osnovo. Zato je ustanavljanje OZD skupnega pomena le eden od korakov celotnega procesa uresničevanja družbeno-ekonomskih odnosov in samoupravne organiziranosti elektroenergetskega gospodarstva in premogovništva. Temu procesu je treba prilagoditi tudi vsebino samoupravnih sporazumov o združitvi v SOZD REK Franc Leskošek Luka,

Dalje na 2. strani !

NADALJNJA VSEBINA ŠTEVILKE

(STRAN 3) Zakaj smo v zamudi z izračunavanjem osnov za odmero nadomestil osebnih dohodkov, ki gredo invalidom? ● (STRAN 4) Šesto posvetovanje o energiji v Opatiji ● (STRAN 5) Iz REK Sipak in RLV ● (STRAN 6) Kaže, da se viri informacij zapirajo - Gradi-va za delegate prihajajo tako obsežna in dolgovesna, da se človeku zagnusijo ● (STRAN 7) Sanacija Gorenja - V svetu barv in oblik ● (STRAN 8) Letošnje prireditve ob našem prazniku - 3. juliju ● (STRAN 14) Portreti (Viktor Krašek, letos upokojeni delavec RLV - Ludvik Prelovšek, referent za kooperacije v temeljni organizaciji Sipaka KIG - Viktor Napotnik, kvalificirani šofer, zaposlen v delovni organizaciji APS) ● (STRAN 17) Odšli so v pokoj ● (STRAN 20) Nagrajeni reševalci objavljene križanke v tretjejuljski številki Rudarja (3/84)

SOZD REK Edvard Kardelj in SOZD Elektrogospodarstvo Slovenije.

V naši sestavljeni organizaciji smo izpeljali vrsto aktivnosti za uveljavitev in uresničevanje predvidene vloge in pomena sestavljene organizacije. Zakon o energetskem gospodarstvu in družbeni dogovor o njegovi samoupravni organiziranosti sta s svojimi načeli podala osnovo in vsebino uresničevanja ustreznega družbeno-ekonomskega in samoupravnega položaja delavcev RLV in TE Šoštanj, kar je tudi temeljni cilj združenega dela in sredstev v našem kombinatu. To glavno izhodišče združevanja so jasno opredelile tudi konference komunistov REK v preteklem obdobju, ki jim je zlasti v letih 1982, 1983 in 1984 sledila vrsta samoupravnih aktivnosti, s katerimi naj bi utrdili skupne dogovore in uresničevali družbeno-ekonomsko vsebino naše sestavljene organizacije.

Januarja 1984 je bil pripravljen delovni osnutek sprememb in dopolnitev samoupravnega sporazuma o združitvi delovnih organizacij v SOZD REK, katerih osnovna vsebina je opredelitev skupnih funkcij (dejavnosti, nalog) za doseganje temeljnih ciljev združitve DO v SOZD, uskladitev posameznih poglavij sporazuma o združitvi z novimi sistemskimi akti (zakonom o energetskem gospodarstvu, družbenim dogovorom o samoupravni organiziranosti energetskega gospodarstva - s poudarkom na uresničevanju 24. člena tega dogovora, zakonom o razširjeni reprodukciji in minulem delu, zakonom o ljudski obrambi ...), vsebujejo pa tudi normativne statusne spremembe.

Sočasno so bili pripravljene tudi delovni osnutki tehle izvedbenih aktov sporazuma o združitvi DO v SOZD:

- samoupravnega sporazuma o medsebojnih razmerjih pri ustvarjanju skupnega dohodka v SOZD REK,
- samoupravnega sporazuma o organizaciji in delovanju posebne finančne službe SOZD REK,
- samoupravnega sporazuma o izobraževanju v SOZD REK,
- samoupravnega sporazuma o skupnem izvajanju stanovanjske politike v SOZD REK,
- samoupravnega sporazuma o nekaterih skupnih osnovah in merilih za razporejanje čistega dohodka, delitev sredstev za osebne dohodke in skupno porabo ter za urejanje določenih stroškov v SOZD REK,
- poslovnika o delu delavskega sveta SOZD REK in njegovih izvršilnih organov.

V pripravi pa je še delovni osnutek samoupravnega sporazuma o izvajanju kadrovske politike v SOZD REK.

DELEGATSKI OBVEŠČEVALEC

Od januarja dalje je sledila vrsta sestankov, na katerih so udeleženci usklajevali delovne osnutke omenjenih aktov tako strokovno kot prek samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij SOZD tudi po samoupravni plati. O vsebini zasnovanih sprememb posameznih aktov sta večkrat razpravljala tudi kolegij poslovnodnih delavcev OZD REK in razširjeni kolegij poslovnodnih delavcev TE Šoštanj (1. junija, 5. junija).

Usklajevanja so bila po strokovni plati uspešna, tako da so osnutki omenjenih aktov v celoti zreli za javno razpravo in sprejem. Delavski svet SOZD REK je poslovnik o svojem delu in delu svojih izvršilnih organov že sprejel, in sicer na 9. redni seji, osnutke omenjenih izvedbenih aktov samoupravnega sporazuma o združitvi DO v SOZD REK pa je posredoval v predhodno javno razpravo na svoji 10. redni seji (8. junija) - medtem ko je za osnutek samoupravnega sporazuma o spremembah in dopolnitvah samoupravnega sporazuma o združitvi delovnih organizacij v SOZD REK bilo predvideno, da ga bo posredoval v javno razpravo, ko se bo prvič sestel v novi sestavi; torej večeraj, 14. avgusta.

Bistvene novosti v posameznih poglavjih osnutka sprememb in dopolnitev samoupravnega sporazuma o združitvi DO v našo sestavljeno organizacijo

Udeleženke (SaS o spremembah in dopolnitvah SaS o združitvi DO v SOZD REK) - Mednje je vključena delovna organizacija skupnega pomena v elektrogospodarstvu in premogovništvu za inženiring.

I. Temeljne določbe - V njih so upošteevane spremembe dejavnosti posameznih OZD REK (RLV - Izobraževanje, SIPAK, APS ...).

II. Firma in sedež SOZD - Firma je spremenjena v "Rudarsko elektroenergetski kombinat Franc Leskošek Luka r. o. Titovo Velenje, Rudarska 6" in s tem sedež SOZD v "Titovo Velenje, Rudarska 6".

RUDAR - INFORMATOR, glasilo kolektiva sestavljene organizacije REK Franc Leskošek-Luka, Titovo Velenje

Za izdajanje glasila skrbi uredniški odbor. Odbor sestavljata:

- a) delegacija samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij: Ivan Krejan (RLV - J. mehanizacija) - namestnik Polde Rober (RLV - J. Škale), Anton Ribarič (RLV - DSSS) - namestnik Igor Jevšovar (RLV - J. Preloge), TE Šoštanj - Maks Lomšek (namestnik Zinka Moškon), ESO - Alojz Filipančič (namestnik Dragan Čelofiga), SIPAK - Roman Rebernik (namestnik Rudi Vuzem), EFE - Mile Maksimovič (namestnica Milena Gril), Avtoprevozištvu in servisi - Vili Malovšek (namestnik Branko Kranjčec), Tiskarna - Silvo Pešak (namestnica Marija Boruta), Družbeni standard - Dragica Pohar (namestnik Jože Mirtič), Avtomatska obdelava podatkov - Mira Uranc (namestnik Boris Lisac), Zavarovanje - Niko Pečovnik (namestnik Roman Golčar), DSSS SOZD - Branko Ledinek (namestnica Anica Pristovšek);
- b) delegacija delavcev in njihovih stalnih sodelavcev pri glasilu: Konstantin Kuzmin (DSSS SOZD - odgovorni urednik), Rafael Batič (DSSS SOZD - glavni in tehnični urednik), Bojan Ograjenšek (DSSS SOZD - novinar reporter), Draga Lipuš (DSSS SOZD - novinar-ka lektorica), Ivanka Rebernjak (DSSS SOZD-tajnica in stavka glasila), Lojze Ojsteršek (DSSS SOZD - fotografske storitve), Miha Pevnik (DSSS SOZD - tajništvo samoupravnih organov SOZD), Irena Seme - Tirnanič (referentka za informiranje v TE Šoštanj) in predstavnik OK SZDL Titovo Velenje.

Predsednik uredniškega odbora: Ivan Krejan • Naslov uredništva: Titovo Velenje - Prešernova 10 (IV. nadstropje, soba 58 - telefon 855 231, interno 260)

Tiska DO Tiskarna REK Franc Leskošek-Luka, Titovo Velenje (Titovo Velenje - Celjska cesta, telefon 855 521 ali 853 028) • Glasilo prejema vsi člani kolektiva brezplačno • Izhaja po potrebi • Naklada 6 500 izvodov

IV. Osnove družbeno-ekonomskih odnosov - V tem delu osnutka so podrobneje opredeljeni medsebojni odnosi v ustvarjanju, ugotavljanju in razporejanju skupnega prihodka energetskih OZD našega kombinata (prva stopnja tega procesa) in udeležba v skupnem prihodu elektrogospodarstva in premogovišča ter družbeno-ekonomska razmerja, ki iz teh odnosov in udeležbe izhajajo (delitev dohodka, čistega dohodka, skupne osnove delitve sredstev za osebne dohodke), opredeljeno pa je tudi urejanje medsebojnih razmerij neenergetskim OZD kombinata.

V. Povezovanje OZD REK navzven - To poglavje je glede na sedaj veljaven SaS o združitvi DO v SOZD REK novo. Opredeljuje organiziranje OZD skupnega pomena, ki je bilo sprejeto na referendumu letos 31. januarja, še posebej pa vključevanje TE Šoštanj v SOZD REK v skladu s 24. členom družbenega dogovora o samoupravni organiziranosti energetskega gospodarstva. Členi tega poglavja temeljijo na dogovorih, ki so bili sprejeti v REK na kolegiju poslovnih delavcev TE Šoštanj 5. junija in ob obisku delovne skupine CK ZKS 18. junija, ter na dogovorih v okviru energetskega gospodarstva, ki sta jih sprejela skupni organ družbenega dogovora 29. junija ter 21. in 22. maja delovna skupina za uskladitev samoupravnih sporazumov o združitvi v SOZD REK Franc Leskošek Luka, SOZD REK Edvard Kardelj in SOZD EGS. To poglavje opredeljuje tudi povezovanje neenergetskih OZD našega kombinata navzven.

VII. Združevanje sredstev in njihov namen - To poglavje je bilo treba uskladiti z zakonom o razširjeni reprodukciji.

VIII. Pravice, obveznosti in odgovornosti združenih delovnih organizacij pri doseganju skupnih ciljev - V tem poglavju so natančneje opredeljene skupne funkcije za doseganje temeljnih ciljev združevanja DO v SOZD REK. Za te funkcije so že pripravljene, usklajene in v razpravi osnutki izvedbenih samoupravnih sporazumov.

XI. Organi upravljanja in izvršilni organi - V delavski svet SOZD REK so vključeni tudi delegati uporabnikov, spremenjene oziroma usklajene pa so tudi pristojnosti izvršilnih organov delavskega sveta SOZD REK, zlasti komiteja za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito.

XIV. Pooblastila v pravnem prometu in odgovornost za obveznosti sestavljene organizacije - Vključene so spremembe in dopolnitve, ki se tičejo pooblastil SOZD v zvezi z združenimi sredstvi.

XV. Zagotavljanje dela delavcem znotraj sestavljene organizacije - To poglavje je tudi novo glede na sedaj veljaven sporazum o združitvi DO v SOZD REK, omogoča pa ustrezno reševanje kadrovskih vprašanj, predvsem invalidske problematike cele sestavljene organizacije.

Koordinacijski odbor osnovnih organizacij zveze sindikatov v našem kombinatu predlaga, naj bo javna obravnava osnutka SaS o spremembah in dopolnitvah SaS o združitvi DO v SOZD REK izvedena do konca avgusta, ko naj bi delavski svet SOZD REK že določil predlog tega samoupravnega splošnega akta SOZD REK ter predloge njegovih izvedbenih samoupravnih splošnih aktov. Referendum, na katerem bomo sprejemali SaS o spremembah in dopolnitvah SaS o združitvi DO v SOZD REK, pa naj bi bil okrog 20. septembra.

Na ta način bodo predvsem delavci TE Šoštanj lahko hkrati obravnavali in sprejemali tako akte naše sestavljene organizacije kot tudi akte EGS, ki so v razpravi. Srečno! /Pripravil Drago Bahun/

PRIPIS UREDNIŠTVA

Na dnevnem redu prve seje delavskega sveta naše sestavljene organizacije v novi sestavi, ki je - kot je že bilo govora v tem članku - bila včeraj, 14. avgusta, je bilo še:

- konstituiranje delavskega sveta (določitev njegove notranje organizacije in notranje organizacije njegovih izvršilnih organov),
- poročilo o poslovanju naše sestavljene organizacije v prvem polletju 1984,
- delovni program za pripravo in sprejem srednjeročnega plana za obdobje 1986 - 1990,
- razpis del in nalog vodje delovne skupnosti skupnih služb naše sestavljene organizacije in vodje službe zunanje trgovine v DSSS SOZD ter "razno".

Zakaj smo v zamudi z izračunavanjem osnov za odmero nadomestil OD za invalide?

Pojasnila socialne službe naše sestavljene organizacije

Po novem zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, ki je začel veljati 1. januarja letos, je treba invalidom nadomestilo odmeriti po povsem spremenjenih osnovah. Do konca leta 1983 je vsakemu invalidu pripadala razlika med osebnim dohodkom, ki ga je dobival za opravljanje ustreznih del in nalog, in osebnim dohodkom, ki bi ga prejemal, če bi še opravljal delo, ki ga je opravljal pred nastankom invalidnosti. Sedaj pa je invalid upravičen do nadomestila v znesku razlike med valoriziranim osebnim dohodkom, ki ga je dobival v letu pred nastankom invalidnosti, in osebnim dohodkom, ki ga prejema za opravljanje ustreznega dela svoji invalidnosti. Valorizacija pa se izračuna po porastu osebnega dohodka v posamezni temeljni organizaciji.

V našem kombinatu in v sindikatu energetike smo imeli glede tega v procesu sprejemanja novega zakona in predloga statuta SPIZ (skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja) veliko bistvenih pripomb, a je bilo zelo malo upoštevanih. Ustreznim organom SPIZ in republiškem komiteju za delo smo že novembra 1983 poslali spisek problemov v zvezi z nadomestili OD za invalide, ki jih zakon in statut SHZ nista dovolj natančno rešila. Letos 20. januarja smo odgovorne ponovno opozorili, da je naš kombinat nastajal postopoma, po sistemu, ki v mnogih primerih onemogoča valorizacijo osebnih dohodkov na osnovi podatkov o porastu osebnih dohodkov v temeljnih organizacijah. Poleg tega smo jih večkrat opozorili, da je bil leta 1973 uveden jamski dodatek, februarja 1977 namesto dveh drugih dodatkov enoten in precej večji dodatek za minulo delo, v juliju 1977 pa še nagrajevanje na osnovi analitične ocene zahtevnosti del in nalog. Pozneje pa se je še to in ono spremenilo pri nagrajevanju po delu in delovnih rezultatih.

Delno se vse to sicer izravna pri stopnji valorizacije, v mnogih primerih pa vendarle zmanjšuje osnovo za odmero nadomestila.

V okviru samoupravnih organov, sindikalne organizacije in strokovnih služb našega kombinata smo za vse te probleme iskali rešitve, a naše predloge bi morali sprejeti tudi predstavniki SPIZ, ki o nadomestilih OD za invalide odločajo. Pripravili smo na primer trinajst variant (različic) izračunavanja nadomestil OD za invalide, sklicali razgovor s predstavniki SPIZ in sodišča združenega dela, a so vsi sporočili, da ne morejo priti. Do razgovora je potem vendarle prišlo - 25. aprila letos. Na njem je bilo sklenjeno, da je treba osebne dohodke valorizirati po temeljnih organizacijah in ne po delovnih organizacijah, pri odmeri nadomestil pa upoštevati predpise.

Ponovno so bili izračunani tudi količniki za valorizacijo osebnih dohodkov. Kljub temu pa so poskusna izračunavanja še vedno kazala, da bi delavci, ki so invalidi že več let, dobivali precej manjša nadomestila kot pred kratkim nastali invalidi. Zato smo 7. julija letos ponovno organizirali razgovor s predstavniki SPIZ in predsednikom sodišča združenega dela. Na njem smo se dogovorili, da je treba valorizacijske količnike še enkrat preveriti in nadaljevati z izračunavanjem predlogov osnov za nadomestila, pripraviti zahtevek za spremembo zakonodaje in ga poslati SPIZ, republiškem komiteju za delo in predstvedstvu Zveze sindikatov Slovenije, postopek za dva primera odmere nadomestila pa pospešiti in pomagati, da se zanj s pritožbo pri sodišču preveri pravičnost odmere. Poleg tega smo sklenili, da je treba doseči, da bi bili invalidi od 1. januarja 1984 dalje oproščeni vračila preveč izplačane akontacije nadomestil in da jih je treba seznaniti z vzroki zamujanja odmere nadomestil po novem zakonu; predsednik sodišča združenega dela pa da naj o vsem tem organizira še en razgovor v Ljubljani, v katerem naj sodeluje tudi predstavnik zveznih organov.

Do konca julija smo že preverili količnike za valorizacijo osebnih dohodkov, pri katerih je prišlo do kakšnih popravkov, in izračunali predloge osnov za odmero nadomestil za 340 invalidov in jih oddali strokovni službi SPIZ. Izvršilni odbor za kadrovske in splošne zadeve pri delavskem svetu RLV in predsedstvo konference osnovnih organizacij zveze sindikatov RLV sta tudi že sprejela zahtevek za spremembo zakonodaje in zahtevek za oprostitev vračila preveč izplačanih akontacij in ju 24. julija odposlala. Za pritožbo na sodišču oziroma za preizkus sodne prakse o pravilni odmeri nadomestila bo postopek uveden po odmeri nadomestila, predvideni razgovor v Ljubljani pa je bil 8. avgusta.

Nekaj je torej bilo narejenega, a najpomembnejše zadeve so še vedno nedorečene. Strokovne službe našega kombinata ne morejo storiti več, kot so storile, so pa pripravljene pomagati vsakomur, ki bo začel ali nadaljeval z reševanjem teh problemov.

Akontacije nadomestil OI je invalidom treba nanovo odmeriti in do končne odmere akontacij - po sprejetju zaključnega računa za leto 1984 - nekatera od še nerešenih vprašanj vendarle rešiti.

Šesto posvetovanje o energiji v Opatiji

V okviru 12. jugoslovanske razstave izumov, tehničnih izboljšav in tehničnih novosti sploh (RAST YU 1984 na Reki) je bilo od 31. maja do 2. junija v Opatiji 6. posvetovanje o energiji. Priredili so ga center za delavsko ustvarjalnost RAST YU Rijeka, Zveza energetikov Jugoslavije, Zveza izumiteljev in avtorjev tehničnih izboljšav Jugoslavije, pri organizaciji pa sta sodelovala tudi zvezni komite za energetiko, industrijo in obrt ter reška tehnična fakulteta. Glavni pokrovitelj je bila gospodarska zbornica Jugoslavije, med dvanajstimi sopokrovitelji pa je bil tudi naš kombinat.

Posvetovanja se je udeležilo okrog 500 strokovno-znanstvenih delavcev iz cele države, od teh iz naše sestavljene organizacije deset, slišali pa smo okrog 70 referatov.

Namen posveta je bila izmenjava mnenj in izkušenj udeležencev, ki naj bi pripomogla k lažjemu uresničevanju družbenega dogovora o dolgoročnem razvoju energetike v Jugoslaviji.

Vsebinska področja posvetovanja so bila štiri, in sicer aktualna vprašanja dolgoročnega razvoja jugoslovanske energetike, novi in obnovljeni energetske viri, realizacija potrošnje in proizvodnje energije ter zaščita človekovega okolja.

V uvodnem referatu je Sergej Kraigher opozoril, da je uresničevanje dolgoročnega programa ekonomske stabilizacije trdno povezano z razvojem energetske infrastrukture in pri tem poudaril, da je strategija razvoja in tehnično-tehnološke baze energetike eden osnovnih elementov skupne razvojne in gospodarske politike Jugoslavije. Dodal je še, da si je treba prizadevati, da bo potrebnih čimmanj omejitev pri porabi energije in v zvezi s tem raznih administrativnih ukrepov, vse vrste energije pa da je treba obravnavati kot blago, ki mora zaradi smotrne porabe dobiti tudi ekonomsko (realno) ceno.

Na posvetu je bilo jasno povedano, da je treba razvoj energetike do leta 2 000 pospešiti in da bo za to potrebnih 21 milijard dolarjev.

Za večje izkoriščanje domačih energetskih virov potrebujemo razne vrste energije, ki pa jo bo treba varčno uporabljati. V vseh OZD bo treba pripraviti strokovno-znanstveno analizo v tej zvezi, ne glede na to, da bi pri sedanjem obsegu proizvodnje zaloge premoaga v Jugoslaviji zadoščale za 240 let.

Sklepe posvetovanja so udeleženci oblikovali med pogovorom za "okroglo mizo", nanašajo pa se na raven in odnose cen energije do drugih cen, stimulacijo, predpise, učne programe, financiranje, znanstveno-raziskovalno delo v zvezi z energetiko, maksimalno nadomeščanje energije, pospešitev graditve novih jedrskih elektrarn in razvoj povsem novih virov energije, večjo vlogo domače industrije pri graditvi energetskih objektov, vlogo tiska pri varčevanju z energijo, odpiranje novih del in nalog v energetiki vseh OZD ter na ustanovitev centra za nove in obnovljive vire energije na Reki.

31. maja je bila na Reki odprta tudi letošnja, po vrsti dvanajsta razstava RAST YU, na kateri je 640 organizacij združenega dela, društev in posameznikov razstavilo 2 900 eksponatov. Od slovenskih OZD v celjski regiji so pri razstavi sodelovale Gorenje - Titovo Velenje, štorska železarna, celjska cinkarna, AERO Celje, SIP Žalec in naš kombinat. Ob odprtju je bilo posameznikom, ki že več let sodelujejo v inovacijski dejavnosti in pomagajo pri organiziranju teh razstav, podeljenih 16 zlatih plaket. Prejel jo je tudi Viljem Jelen iz naše delovne organizacije ESO.

O razstavi RAST YU 1984 na Reki
še iz strokovnega poročila Dragana Čelofige iz ESO

Sodelovanje na letošnji, 12. razstavi RAST YU na Reki je bilo za naš kombinat uspešno. Ustvarjalci inovacij iz naše sestavljene organizacije so na njej predstavili deset svojih dosežkov pri izboljševanju varnosti jamskega dela in povečevanju produktivnosti v TE Šoštanj, ESO in EFE, poleg teh dosežkov pa še čisti noviteti ESO preizkuševalec žarnic VTF in stopniščni avtomat ter celoten proizvodni program delovne organizacije Sipak.

Od naših inovacij je na razstavi največ zanimanja zbudil avtomat za horizontalno pakiranje, izdelek Sipaka, za katerega je Sipak prejel na tej razstavi, prej pa že na letošnjem spomladanskem velesejmu v Leipzigu, diplomu za zlato plaketo.

Za delovanje tega avtomata sta se na razstavi zelo zanimala tudi Miha Špiljak in Sergej Kraigher ter pri tem izrekla pohvalo delovni organizaciji Sipak za usmerjenost v proizvodnjo takih strojev. Enakega mnenja o njem je bila ocenjevalna komisija vseh prikazanih inovacijskih dosežkov na razstavi, saj je - kot že rečeno - Sipaku zanj prisodila diplomu za zlato plaketo. Delovanje tega avtomata je bilo tudi posneto za predvajanje po zagrebški televiziji.

Priznanja - diplome z bronasto plaketo - je na razstavi bil deležen tudi Marjan Hace iz RLV s sodelavci, in sicer za generator lahke zračne pene za gašenje jamskih požarov. Škoda pa je, da je ta inovacija bila na razstavi predstavljena le s slikami in ne tudi "v živo", saj bi sicer gotovo avtorji dobili zanj diplomu s srebrno plaketo.

Naš kombinat je imel v okviru razstave kot njen sopokrovitelj tudi svoj dan, in sicer 7. julija. Izkoristil ga je tako, da je priredil tiskovno konferenco, na kateri sta predstavnik ESO Viljem Jelen in predstavnik Sipaka Dragan Rogič opisala udeležencem celo našo sestavljeno organizacijo, še posebej pa delovni organizaciji ESO in Sipak. Proizvodni program delovne organizacije Sipak so si udeleženci konference lahko ogledali celo na 20-minutnem filmu.

Letošnjo razstavo RAST YU na Reki si je ogledalo tudi nekaj delavcev racionalizatorjev iz naše sestavljene organizacije in vsi so bili z njo zadovoljni. Mednarodni pomen pa je tej priložnosti dala firma VEB v Berlinu (NDR), ki je na njej razstavila nekaj svojih izdelkov s področja elektronike in na pravo za rezanje plazme. Tehnologi iz delovnih organizacij TAM, FAP in FAMOS pa so na njej "našli skupni jezik", kar bo najbrž pripomoglo k nastanku njihovega skupnega proizvoda - novega jugoslovanskega tovarnjaka.

Prvič se je zgodilo tudi, da so se predstavniki drugih OZD resno poslovno zanimali za naše inovacije. Dogovorjeno je bilo celo, naj jim za omenjeni avtomat Sipaka in snemalec ESO (inovacija delavca ESO Ivana Ungarja) pošljemo kompletno ponudbo.

Pri organiziranju razstave inovacij iz našega kombinata so se zlasti izkazali naši že dolgoletni racionalizatorji in izumitelji, veliko razumevanja in skrbi za tovrstno inovacijsko dejavnost pa so pokazala tudi vodstva OZD našega kombinata. Vendar je pri nas še vedno občutno pomanjkanje poklicnega lotevanja inovacij. Zato smo kljub vedno večjemu ekonomskemu prihranku od inovacij še daleč od množične inovacijske dejavnosti. To bo pereče še tudi naprej, če ne bomo sledili izkušnjam drugih. Pred leti smo že bili boljši od drugih, sedaj pa smo zaostali za njimi. Še vedno pa so rezultati naših delavcev, ki se ukvarjajo z inovacijami, takšni, da jih lahko pohvalimo in smo nanje ponosni.

Iz REK sipak

SISTEMI PAKIRANJA

Kljub znanim gospodarskim težavam so polletni poslovni dosežki Sipaka dokaj dobri

Obe temeljni organizaciji Sipaka - Kovinski izdelki in galanterija (KIG) in Plastični izdelki - sta dosegli in celo presegli količinski in vrednostni obseg načrtovane proizvodnje za letošnjih prvih šest mesecev.

V KIG velja to predvsem za količinski obseg proizvodnje ročnih spenjalcev embalažnih trakov, ker se je povpraševanje po teh izdelkih v tem obdobju močno povečalo. Vendar sta tudi naraščanje že tako in tako visokih cen in občasno ali stalno slaba založenost tržišča s tem ali onim repromaterialom naredili svoje - povzročili tej temeljni organizaciji motnje v proizvodnji in čezmerno vezavo obratnih sredstev v zaglogah repromaterialov, ki jih vedno ni bilo mogoče dobiti na tržišču.

Kljub storjenemu velikemu koraku naprej pri izboljševanju kvalitete izdelkov bodo torej v tej temeljni organizaciji v bodoče morali posvetiti vso pozornost tem neskladjem kakor tudi obnovi strojne opreme, saj imajo že močno zastarelo.

Za temeljno organizacijo Plastični izdelki pa lahko rečemo, da je v prvem polletju na splošno poslovala zelo uspešno, veliko boljše kot v enakem obdobju preteklega leta.

Uspešnost TOZD Plastični izdelki je brez dvoma rezultat velike vpletenosti vseh činiteljev njenega poslovanja, ki se najbolj kaže v prek 90-odstotnem povprečnem izkoristku njenih proizvodnih kapacitet v obdobju prvega polletja. Seveda pa tolikšnega izkoristka proizvodnih zmogljivosti ne bi mogla doseči, če tudi vzdrževanje strojne opreme v njej ne bi potekalo dobro in gospodarno, saj je uvoz rezervnih delov zanjo bil v celoti nadomeščen z rezervnimi deli domače izdelave. Vse to pa je omogočilo tudi zboljšanje osebnih dohodkov v njej zaposlenih delavcev.

Kazalci poslovanja cele delovne organizacije Sipak v obdobjih prvega polletja 1983 in 1984

1. polletje '83 1. polletje '84 PRIMERJAVA v %

Celotni prihodek	120 238 563	189 158 195	157,3
Porabljena sredstva	71 172 902	105 334 062	148,0
Dohodek	50 661 176	85 630 575	169,0
Število zaposlenih del.	172	173	100,9
Dohodek na delavca	294 542	494 974	168,0
Gospodarnost	1 689	1 796	106,3
Donosnost	0,425	0,94	223,3
Bruto osebni dohodki	24 989 065	32 505 725	130,1

(Opomba uredništva: Celotni prihodek, porabljena sredstva, dohodek in bruto osebni dohodki so v preglednici navedeni v dinarjih, dohodek na delavca dobimo, če dohodek delimo s številom zaposlenih delavcev, gospodarnost, če celotni prihodek delimo z dinarskim zneskom porabljenih sredstev, in donosnost, če dohodek, čisti dohodek ali akumulacijo delimo z dinarskim zneskom vloženih sredstev.)

Pripravilo kadrovsko-spolšno področje DSSS Sipaka

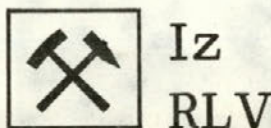
Iz Sipaka še tole!

Slika, ki jo vidite na tej strani, je iz prostora v upravni zgradbi delovne organizacije Sipak, ki je po zaslugi prizadevnih in domiselnih članov osnovne organizacije ZSM Sipaka postal razstavišče likovnih izdelkov otrok zaposlenih delavcev v tej delovni organizaciji našega kombinata.

Panoji - enega, polnega lepih otroških slik in risb, s predsednikom mladinske organizacije Sipaka Rudijem Vuzmom ob njem, vidite na sliki - so tudi plod dela, udarniškega, mladincev Sipaka.

Idejo za organizacijo te stalne razstave - nekaj tednov z enimi, potem pa z drugimi, novimi otroškimi likovnimi izdelki - je zanesel v Sipak Rudi Vuzem z dvodnevnega seminarja za animatorje kulture v organizacijah združenega dela naše občine, ki sta ga letos spomladi priredila občinski sindikalni svet in velenjski del sestavljene organizacije Gorenje.

Prav bi bilo, da se bi kaj takega domislili še kje drugje v našem kombinatu, saj v Sipaku ta razstava zbuja interes delavcev za kulturo sploh. /Uredništvo/

Kako proizvajamo?

Proizvodnja lignita v mesecu juliju 1984 v primerjavi z nalogo iz mesečnega ter nalogo iz osnovnega, letnega načrta

Jama Preloge	159 630 ton lignita	(100,02 %; 98,02 %)
Jama Pesje	73 010 ton lignita	(91,49 %; 129,75 %)
Jama Škale	90 640 ton lignita	(110,67 %; 119,09 %)
Priprave	22 170 ton lignita	(91,80 %; 101,42 %)
Izobraževanje	44 150 ton lignita	(105,12 %; 103,61 %)
Investicije	2 400 ton lignita	(76,19 %; 87,91 %)

RLV 392 000 ton lignita (100,36 %; 107,57 %)

Delovnih dni smo imeli v juliju 21 rednih.

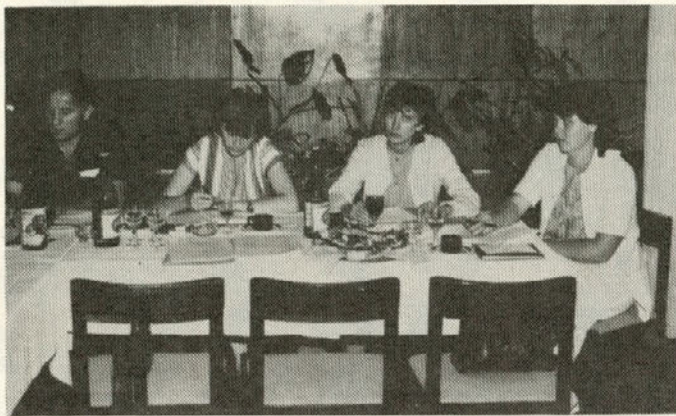
Načrtovana mesečna in dnevna proizvodnja lignita za avgust 1984 v primerjavi z nalogo iz letnega načrta

Jama Preloge	180 000 ton lignita	(186 710)
	7 500 ton/dan	(7 780)
Jama Pesje	69 600 ton lignita	(73 830)
	2 900 ton/dan	(3 076)
Jama Škale	91 200 ton lignita	(88 410)
	3 800 ton/dan	(3 684)
Priprave	27 600 ton lignita	(26 170)
	1 150 ton/dan	(1 090)
Izobraževanje	48 000 ton lignita	(48 690)
	2 000 ton/dan	(2 029)
Investicije	3 600 ton lignita	(3 100)
	150 ton/dan	(129)

RLV 420 000 ton lignita (426 910)
17 500 ton/dan (17 788)

Delovnih dni smo za avgust predvideli 24 rednih (od sobot za delovno le 4. 8.) ali enako, kot smo predvideli v letnem načrtu.

V prvih sedmih mesecih leta 1984 smo v energetskih TOZD RLV imeli 163 delovnih dni in pridobili 3 175 000 ton premoga, v osnovnem načrtu pa je bilo predvidenih 162 delovnih dni in proizvodnja 2 850 450 ton premoga. /Branko Pohar/

Razširjena seja uredniškega odbora naših glasil 28. junija je potekala v Delavskem klubu in je deloma spadala v okvir prireditve ob 3. juliju, kar kažeta tudi ti dve sliki z nje.

Ob izteku razširjene seje uredniškega odbora naših glasil 28. junija - to je bilo opoldne, začela pa se je ta seja ob pol desetih - so se v Delavskem klubu zbrali na svečani seji ob 3. juliju delegati delavskega sveta in letošnji delovni jubilarci ESO.

Z dveh posvetovanj o obveščanju
(na razširjeni seji uredniškega odbora
naših glasil 28. junija in 10. julija
na ravni naše občine)

KAŽE, DA SE VIRI INFORMACIJ ZAPIRAJO

Glavni namen prvega od teh posvetov je bil iskanje možnosti za razširitev kroga dopisnikov naših glasil Rudar in Informator, drugega pa - kdo bi vedel?... Na vabilu je pisalo, da obravnava ocene sredstev obveščanja in obveščenosti "delovnih ljudi in občanov" v občini Velenje, delegatskega obveščanja v njej, možnosti povezovanja glasil OZD v občini in Centra za informiranje, propagando in založništvo (Našega časa in radia Titovo Velenje) ter osnutka novega republiškega zakona o javnem obveščanju. Vendar potem, med posvetom, se je izkazalo, da za vse to organizatorja (svet za informiranje pri predsedstvu občinske konference SZDL in komisija za informiranje in politično propagando pri občinskem sindikalnem svetu) nista pripravila ustrezne podlage.

Kajti omenjena ocena je bila, izzivalno povedano, le zrcalo ne zmožnosti njenih avtorjev za izdelavo stvarne take ocene. Poleg tega je to bila že stara, nekajkrat premlena in na hitro narejena ocena, s katero si nobeden ni mogel nič pomagati. Enako velja za obravnavo možnosti povezovanja NČ in radia Titovo Velenje z glasili OZD v občini. Pravzaprav te obravnave na posvetu sploh ni bilo, ker je predstavnik Centra za informiranje, propagando in založništvo (Stane Vovk), ko je videl, kakšna je podlaga zanjo in da je udeležba na posvetu preveč mizerna za sprejemanje kakršnih koli sklepov o tem povezovanju, bil vnaprej proti, da se bi je pošteno lotili. Nič boljša ni bila podlaga za obravnavo osnutka novega republiškega zakona o javnem obveščanju.

Edino o delegatskem obveščanju v občini je poročevalec (Tone Hribar) povedal stvari, ki bi udeležencem posveta lahko rabile za osnovo prepotrebne razmišljanja. In so tudi jim, kolikor se jim je glede na to, da jih je bilo tako malo, sploh splačalo. Sicer pa o tem pozneje!

Kar se tiče organizacije prvega od teh posvetov - na razširjeni seji uredniškega odbora naših glasil - ga ni, ki bi lahko trdil kaj takega. Gradivo zanj smo skrbno pripravili (zapisnik prejšnje seje uredniškega odbora, analizo dela uredniškega odbora in uredništva Rudarja-Informatorja letos v prvem polletju glede na njun letni delovni načrt, predlog okvirnega vsebinskega načrta za nadaljnje številke Rudarja-Informatorja). Na posvet smo povabili tudi dovolj dopisnikov naših glasil, da bi njegov namen lahko dosegli. Vodstvo naše sestavljene organizacije pa je poskrbelo še za primerno pogostitev vseh, ki smo jih povabili na posvet.

A kar zadeva udeležbo, je bila komaj malo boljša kot na posvetu na ravni občine, saj če bi prišel od vabljenih le eden manj, ne bi bili sklepčni.

Res je, da je bilo nekaj vabljenih odsotnih zaradi odhoda na letni oddih ali bolniški dopust. Toda kako naj si razlagamo odsotnost tistih, ki niso imeli opravičljivega vzroka zanjo, spadajo pa med ljudi, ki bi morali biti najbolj vpleteni v vse, kar zadeva obveščanje v našem kombinatu; torej med ljudi, ki bi morali biti tudi glavni viri informacij za naši glasili Rudar in Informator?

Ali se res tudi v našem kombinatu – kot je na tem posvetu opomnil glede sedanje situacije v obveščanju pri nas nas-ploh razpravljalec iz informativne službe republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije Matjaž Kek – viri informacij (precej) zapirajo?

Kaže že!

GRADIVA ZA DELEGATE PRIHAJAJO TAKO OBSEŽNA IN DOLGOVEZNA, DA SE ČLOVEKU ZAGNUSIJO

To pa je bilo najbolj jasno (in glasno) povedano opozorilo (direktorja TE Šoštanj Franca Pečovnika) na drugem od teh dveh posvetov. In tudi edini prispevek na tem srečanju – v glavnem

Na razširjeni seji uredniškega odbora 28. junija je bil prisoten tudi Rudi Kortnik (prvi z desne strani!), predstavnik naših upokojenih delavcev med dopisniki Rudarja Informatorja.

le delavcev profesionalcev in volonterjev pri sredstvih obveščanja v občini, kajti drugih vabljenih (posebno poslovnih delavcev iz OZD v občini) je, kot vedno na takih posvetih, bilo komaj za seme – iz katerega se je izcimilo res nekaj pametnega.

Verjetno vas bo zanimalo, kaj?

Rečeno je bilo, naj čimprej pride do sestanka predstavnikov Centra za informiranje, propagando in založništvo s predstavniki družbenopolitičnih organizacij, interesnih skupnosti in skupščine občine Velenje za sprejem dogovora o uvedbi stalnega novega predelka v glasilu Naš čas... Predelka za kratke, jedrnato napisane prispevke, ki bi omogočili ne le delegatom, ki jih delegiramo na seje delegatskih skupščin v občini oziroma njihovih zborov, temveč tudi drugim bralcem Našega časa lažje vključevanje v odločanje znotraj našega občinskega delegatskega sistema!

Uredništvo

SANACIJA GORENJA

V Gorenju so letos poslovanje v prvem polletju sklenili brez izgube, še vedno pa jih bremeni devizni dolg Koertinga v znesku 26 milijonov dolarjev. Od lanske izgube 4,528 milijarde dinarjev jim je ostalo nepokritih še 2,120 milijarde dinarjev ali

47 odstotkov izgube. Svojo nalogo v zvezi s sanacijo Gorenja so v celoti ali vsaj v glavnem izpolnili sklad skupnih rezerv gospodarstva Slovenije, organizacije združenega dela v občini in celotna občina Velenje, zataknilo pa se je pri združevanju sredstev občinskih rezerv, poslovnih bank in reprodukcijske verige (dobavitelji, kooperanti). Zato je z zbiranjem treba še nadaljevati.

Akcija "enodnevni osebni dohodek za sanacijo Gorenja TGO" je v naši občini stekla lani septembra. Delavci delovne organizacije našega kombinata Tiskarna so v okviru nje delali za pomoč delavcem Gorenja lani 24. decembra in 31. marca letos, delavci delovnih organizacij RLV, ESO, Sipak, Avtoprevoznništvo in servisi ter delavci delovnih skupnosti Družbeni standard, Avtomatska obdelava podatkov, Zavarovanje in DSSS SOZD REK letos 12. maja in delavci delovne organizacije EFE 26. maja; v TE Šoštanj pa se na tako akcijo še pripravljajo.

Za sanacijo Gorenja so OZD našega kombinata do 15. julija nazkazale:

RLV	7 896 232 (din)
ESO	475 312
APS	348 470
Sipak	112 998
Tiskarna	102 296
EFE	72 153
DSSS REK	131 055
Družbeni standard	117 907
Zavarovanje	59 957
AOP	10 334
SKUPAJ	9 326 714

Vsi, ki so kakor koli sodelovali pri tej akciji, si zaslužijo priznanje.

Mirko Žolnir

V SVETU BARV IN OBLIK

Zadnjo soboto v juniju je nad našim mestom zastrašujoče lebdele odeja sivih oblakov. Ob enakem času, kot običajno sleher ni dan hitim na delo, se mi je tega dne mudilo na avtobusno postajo. Odpeljal sem se na dvodnevni rudarski likovni extempore – likovno upodabljanje rudarstva in vsega, kar je nanj vezano – v Trbovlje. RELIK je s tem srečanjem likovnikov iz vse Slovenije naredil korak naprej v organiziranju tovrstnih prireditvev.

Posebno priznanje si organizator zasluži za izredno posrečeno pripravljen družabni večer s filmi, ki so nam starim likovnim mačkom obudili spomine na mikavnost minulih podobnih srečanj širom po Sloveniji. Ganljiva je bila tudi dobrodošlica in tudi na kupice vina ni mogoče, da bi človek kar pozabil.

Kakovost ustvarjenih del je bila po mnenju selektorjev doktorja Avgušтина in Koblerjeve presenetljivo dobra. Tehnike, vsebina in formati del so bili različni, pestri. Z nekaterih slik je odsevala oblačnost prvega dne srečanja; sonce, ki je posijalo drugi dan, pa je na druge slike nanese svetlobo.

Nič čudnega ni, da si po takšnih srečanjih z znanci in z ljudmi, ki so si bili prej še neznanci, zaželimo več snidenj, kramljanj o barvah, culah s slikarsko opremo, izkušnjah s prevozi v kraje srečanj... Žal pa je na koncu vsakega srečanja slovo.

Čas, preživet v ustvarjanju likovnih del, je zame – tudi za druge likovnike – čas nekakšne odsotnosti od vsakdana, ki je dostikrat kar preveč surov, krut.

Vsem, ki so nam omogočili v Trbovljah prijetno počutje, občutek skupnosti, iskrena hvala!

Želim si, da bi tudi v Titovem Velenju znali in mogli doseči enako prizrčno počutje, saj pred leti smo ga še znali.

Marjan Vodišek

LETOŠNJE PRIREDITVE OB NAŠEM PRAZNIKU - 3. JULIJU

Rudarska likovna kolonija

Letošnje rudarske likovne kolonije ob našem prazniku - 3. juliju, po vrsti že pete - prirejane v dneh od 18. do 22. junija - se je udeležilo 16 likovnih ustvarjalcev iz Društva šaleških likovnikov in štirje likovniki od drugod - iz Ajdovščine, Kamnika ter Ljubljane.

Proti večeru v ponedeljek, 18. junija, so se vsi udeleženci kolonije zbrali v Delavskem klubu, kjer so predstavniki organizatorja kolonije, našega kombinata, v skladu z njenim razpisom žigosali podlage za slike in risbe. Ko je bilo to storjeno, pa so vsi odšli v avlo upravne zgradbe skupnih služb našega kombinata, kjer so si ogledali slikarsko razstavo Pavleta Predaniča, delavca likovnika, zaposlenega v tovarni Dju-ro Salaj v Krškem.

Že dopoldne naslednjega dne smo udeležence kolonije lahko srečali vsepovsod v naši dolini, ker je pač to bila rudarska likovna kolonija in je zategadelj morala zajeti utrip vsega prostora, v katerem živi, dela in pušča za sabo sledove svoje dejavnosti velenjski rudar.

V petek, 22. junija - zadnji dan kolonije - so njeni udeleženci že kmalu po opoldnevu oddali svoja dela v strokovno ocenitev, katere rezultat je bil: štirideset odbranih del za razstavo in med njimi osem za odkup ter tri za posebne nagrade prireditelja kolonije.

Slovesno odprtje razstave istega dne zvečer v knjižnici Titovo Velenje se je začelo tako, da so literati iz našega kombinata, ki so člani literarnega odbora pri občinski zvezi kulturnih organizacij Velenje, prebrali nekaj svojih del. Nato je akademski slikar Lojze Zavolovšek, mentor letošnje kolonije, povedal nekaj besed o poteku celotne kolonije in zatem razglasil, katera so tista tri v njej ustvarjena dela, ki jim je strokovna komisija prisodila najboljše ocene in s tem njihovim avtorjem pravico do posebnih nagrad. Za sodelovanje v koloniji pa se je vsem udeležencem v imenu njenega prireditelja zahvalil podpredsednik poslovnega odbora RLV Teodor Jelen. Njemu je pripadla tudi čast, da je skupaj z Jožetom Krkom, predsednikom odbora za pripravo letošnjega praznovanja našega praznika - 3. julija, avtorjem najboljše ocenjenih del razdelil posebne nagrade, vsem drugim udeležencem kolonije pa priznanja in knjižna darila.

Zajel B. O. (Bojan Ograjenšek)

Razstava likovnih del osnovnošolcev iz naše občine

V okviru praznovanja 3. julija, dneva rudarjev in praznika našega kombinata, so tudi letos učenci iz skoraj vseh osnovnih šol v naši občini pripravili razstavo svojih likovnih del z motivi iz rudarstva in življenja rudarjev v Šaleški dolini; del te razstave je bil v prezivnici v Prelogah, del pa v prezivnici v Škalah.

Odprtje obeh delov razstave - v četrtek, 28. junija, v Prelogah in naslednji dan v Škalah - so s prisrčnim kulturnim nastopom popestrili učenci iz štirirazredne osnovne šole v Pesju, podružnice osnovne šole "Anton Aškerc" v Titovem Velenju, med razstavljenimi deli pa je bilo okrog sto risb in slik ter nekaj kipcev rudarjev in lepo poslikanih krožnikov.

Oboje - nastop učencev in razstavljenih del - je bilo našim rudarjem zelo povšeči. Torej je ta, že tradicionalna prireditev ob našem prazniku - 3. juliju dosegla svoj namen. /Zajel B. O./

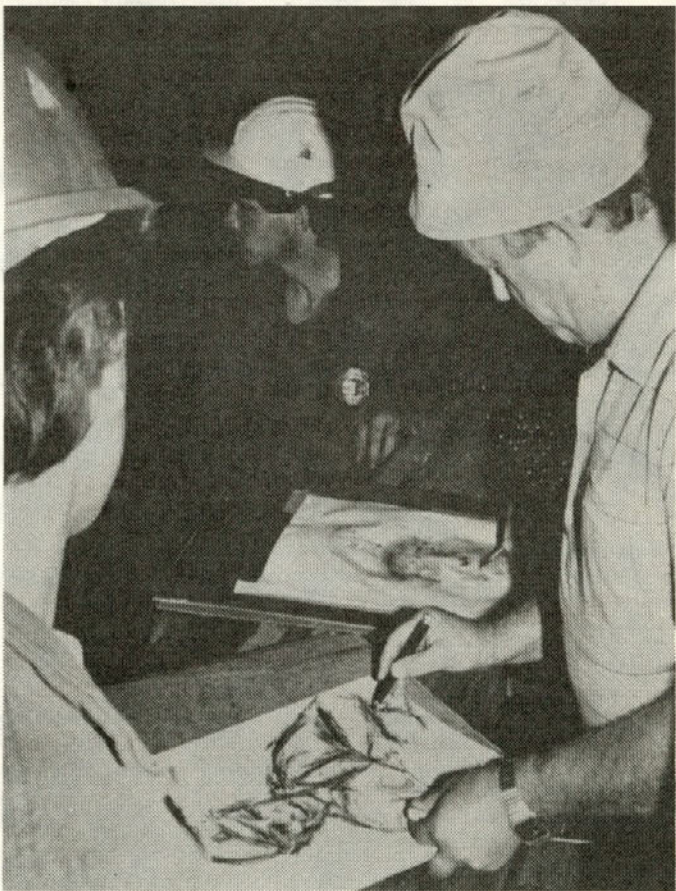
Srečanje oktetov

Nazadnje še prijat'li, /kozarce zase vzdignimo, /ki smo zato se zbrat'li, /ki dobro v srcu mislimo; /dokaj dni /naj živi / vsak, kar nas dobrih je ljudi!

S to Prešernovo pesmijo na vabilih so ob letošnjem dnevu rudarjev

Odprtje obeh delov razstave likovnih del osnovnošolcev iz naše občine so s prisrčnim kulturnim nastopom popestrili otroci iz podružnične osnovne šole Pesje.

Eden od udeležencev letošnje rudarske likovne kolonije med ustvarjanjem

Za sklep srečanja pa so zapeli člani vseh treh oktetov skupaj!

člani Rudarskega okteta vabili na srečanje oktetov, večer narodnih in umetniških pesmi v domu kulture v Titovem Velenju. Nastopili so v petek zvečer, 29. junija. Najprej sta nekaj pesmi zapela Ljutomerski oktet in oktet Tosama iz Domžal, nato Rudarski oktet, za sklep srečanja pa so zapeli člani vseh treh oktetov skupaj.

Ljubitelji lepe pesmi, ubranih glasov tokrat iz doma kulture niso odšli razočarani in najbrž si je vsak na tihem želel - nekateri so tu tudi povedali - da bi bile tovrstne prireditve tudi v bodoče vključene v program praznovanja 3. julija v našem rudarskem mestu.

D. L. (Draga Lipuš)

Sprejem upokojenih delavcev našega kombinata po lanskem 3. juliju

Zahvala in priznanje za dolgoletno vestno delo, simbolična rudarska svetilka za spomin, nekaj pesmi iz grl pevcev Rudarskega okteta, tople besede Štefana Meršaka, podpredsednika našega sindikalnega koordinacijskega odbora, stisk roke in še enkrat "Iskrena hvala za vse!" iz ust Slavka Janežiča, predsednika poslovnega odbora naše sestavljene organizacije, nato pavecija in še dolgo v noč glasba za ples.

Takšna sta bila v soboto zvečer, 30. junija, v Delavskem klubu sprejem in slovo od delavcev OZD našega kombinata, ki so bili upokojeni po lanskem dnevu rudarjev. Vseh skupaj je bilo v tem času upokojenih 153 delavcev.

To so ljudje, ki so leto za letom presejali delovne načrte, vedno znova dosegali nove delovne zmage, s svojim delom - tudi udarniškim - sodelovali v izgradnji Titovega Velenja. Njihovo srečanje v Delavskem klubu je bilo svečano pa tudi prijateljsko, prisrčno; kljub temu, da je bilo tudi nekakšno njihovo slovo od združenega dela. Slovo, ki pa ne sme pomeniti tudi njihovega umika iz javnega življenja, kajti naša družba njihove izkušnje, delovne navade in znanje še kako potrebuje ... /D. L./

Osrednja proslava našega praznika

Ta najbolj množična prireditev po številu izvajalcev in občinstva (poleg tretjejuljske zabave s pogostitvijo) je kot vsako leto bila na dan praznika. V torek, 3. julija, so se kmalu po sedmi uri zjutraj na glavnem, Titovem trgu našega mesta začeli zbirati naši rudarji v svojih tradicionalnih uniformah. Poleg njih so na ploščad pred domom kulture prihajali predstavniki športnih društev v naši občini. V rokah so nosili živobarvne zastave. Slovesno razpoloženje, ki ga je ustvarjalo plapolanje njihovih zastav med umirjenimi rudarskimi, so dopolnjevali rdeči nageljrti, ki so jih uniformiranim rudarjem pripenjala na prsi dekleta iz šaleške folklorne skupine Koleda, oblečena v slikovite narodne noše.

Natanko ob pol devetih so se za parado zbrani rudarji postavili v štiri vrste, obrnjene proti mogočni skulpturi tovariša Tita, trije njihovi predstavniki pa so med pridruženimi zvoki žalne koračnice, ki jo je zagrala naša rudarska godba, odnesli k njenemu vznožju šopek cvetja.

Tretjejuljska parada po ulicah Titovega Velenja. Stekanje mladine in odraslih iz hiš na pločnike in po njih vzporedno s parado proti cilju - kotalkališču. Krog njega je ob njenem prihodu vse zamrgolelo in se potem, ko se je proslava začela, poleglo v tišino, pričakovanje. Med občinstvo so prej odšli še predstavniki javnega življenja, ki so se odzvali povabilu prireditelja na tretjejuljski "skok čez kožo" v šaleški dolini. Videli smo lahko, da sta se povabilu odzvala tudi član predsedstva republiške konference SZDL Tone Bole in Jakob Piskernik, predsednik republiškega komiteja za energetiko.

Povzetek govora Franca Cevzarja, predsednika delavskega sveta RLV, na proslavi

Letošnje praznovanje našega praznika ni povezano samo s spominom na zgodovinski boj delavskega razreda, z dnevom rudarjev, povezano je tudi z deseto obletnico našega kombinata.

Stisk roke in še enkrat hvala za vse ...

Delegacija je odnesla šopek cvetja k vznožju mogočne skulpture tovariša Tita, nato pa je sledila parada po ulicah Titovega Velenja.

Pred desetimi leti smo se delavci pri RLV in TE Šoštanj odločili, da zaradi uresničevanja svojih in širših družbenih interesov združimo delo in sredstva v delovni organizaciji Rudarsko-elektroenergetski kombinat.

Združitev rudarjev in elektricarjev zaradi racionalnega gospodarjenja z energetskimi viri šaleške premogovne kadunje je velikega pomena za razvoj naše doline in ožje domovine, saj iz našega kombinata prihaja prepotrebna električna energija.

Marca 1974 sklenjeno družbeno-ekonomsko in samoupravno organiziranost smo vseskozi preverjali, da bi bila čim učinkovitejša. Stiri leta kasneje smo natančneje opredelili cilje združevanja in ustanovili sestavljeno organizacijo združenega dela. Z njo so se dotodanje temeljne organizacije razvile v delovne organizacije RLV, TE Šoštanj, ESO, Plastika (Sipak), EFE, Avtopark (APS) in Tiskarna.

Cilje združevanja, ki smo jih zapisali v sporazumu o združitvi, nenehno natančneje določamo. Veliko dela in energije smo v zadnjih letih posvetili prav urejanju samoupravnih in družbeno-ekonomskih odnosov v sestavljeni organizaciji. Pri tem tudi družbenopolitična skupnost ni stala ob strani, kajti usoda najmočnejše slovenske energetske organizacije pomeni tudi usoda naše doline, njena usoda pa veliko v usodi slovenskega gospodarstva.

Dosti bolj spretni in učinkoviti kot pri urejanju samoupravnih in družbeno-ekonomskih odnosov smo pri uresničevanju proizvodnih načrtov. V preteklem letu smo v vseh organizacijah v kombinatu dosegli in tudi presegli sprejete delovne načrte. Odkopali smo rekordnih 5 025 000 ton lignita in proizvedli prav tako rekordnih 4 077 gigavatnih ur elektrike. Tako smo načrtovano proizvodnjo premoga presegli skoraj za sedem odstotkov, proizvodnjo elektrike pa celo za 47 odstotkov.

Delali smo v rednih delovnih dneh, delali smo ob sobotah, nedeljah, praznikih, delali smo za plačilo pa tudi za solidarnost, za pomoč Gorrenju, delali smo udarniško!

Manj razveseljivi in enakovredni opravljenemu delu so bili finančni rezultati. Obe naši energetske delovni organizaciji sta preteklo leto poslovali z izgubo. V takem položaju smo že leta. Že leta dobro delamo, a že leta pridelamo izgubo. Zavedamo se, da so gospodarske razmere pri nas čedalje težje, da nanje vpliva tudi splošni gospodarski položaj v svetu, da moramo zaradi napak v preteklosti sprejemati hude gospodarske ukrepe, ki nam jih nalagajo finančniki zahodnega sveta.

Kljub temu, da so časi težki, da so potrebna mnoga odrekanja, je naša moč v našem skupnem delu. Zato smo še bolj trdno odločeni, da bomo letos odkopali najmanj 4 900 000 ton premoga, proizvedli vsaj 3 615 GWh električne energije in 456 GWh toplotne energije, opravili čimveč učinkovitih delovnih ur v proizvodnji strojne in elektro opreme, nameščanju instalacij, proizvedli večjo količino plastičnih embalažnih trakov ter številne avtomate za pakiranje, prevozili na tisoče kilometrov z našimi avtobusi in tovornjaki, proizvedli čimveč EF zidakov in potiskali čim večje število pol papirja.

Skupaj z delavci, ki opravljajo odgovorne naloge na tehničnem, gospodarskem, kadrovske in drugih področjih, se trudimo, da bi naše delo bilo čim cenejše in čim boljše.

Če bo treba, smo pripravljeni narediti tudi več, kot smo zapisali v proizvodnih načrtih za leto 1984!

Po govoru Franca Cevzarja je besedo prevzel Franc Avberšek, ceremoniar letošnjega, po vrsti že 23. tradicionalnega "skoka čez kožo" v Velenju. Po njegovem ukazu so starešine na ploščad kotalkališča pripeljali 80 novincev. Najprej so jim pokazali, kako se na dušek izpije kozarec piva in kako je treba skočiti čez razpeto kožo; ta naloga je bila za novince nekoliko težja kot za starešine, saj so morali pred preskokom kože povedati ustrezno geslo, pivo pa so dobili šele po preskoku kože, skupaj z diplomo o končanem šolanju in rdečim nagelnom.

Ko so mladi rudarji predali že ključ in rudarsko svetilko učencem drugega letnika srednje šole rudarske usmeritve v Titovem Velenju in so jih na tribuni s tiskom rok sprejeli v svoje vrste starejši rudarji, je bila letošnja osrednja proslava našega praznika končana. Po njej se je naša pozornost usmerila proti Rdeči dvorani, ker nam je načrte za tretjejuljsko tovariško srečanje z zabavo in pogostitvijo na gradu prekrizalo letos nasploh sila muhasto vreme. /B. O./

V naši sestavljeni organizaciji v prvem polletju '84 ● celotni prihodek 11 milijard 176 milijonov 466 tisoč dinarjev (52 % načrtovanega za celo leto) ● porabljena sredstva 6 milijard 293 milijonov 778 tisoč dinarjev (50 % načrtovanih za celo leto) ● zaposlenih delavcev lani konec leta 7 751, letos konec junija pa 7 714 . . .

Na ploščad kotalkališča so za "skok čez kožo" pripeljali 80 novincev.

Pa zdaj še dve sliki z dneva jamskih reševalcev slovenskih in istrskih rudnikov v Šaleški dolini, ker jih v "Elektrogospodarstvu" ni bilo malo več objavljenih; zgoraj vidimo "univerzalne" tekmovalce iz Mežice ob prihodu v Preloge, spodaj pa "boljše polovice" laških reševalcev (z našim spremljevalcem) ob postanku za slikanje med potjo podolž in počez po Titovem Velenju in bližnji okolici!

Svečana seja delavskega sveta naše sestavljene organizacije

Uvod v prireditve na dan našega praznika - 3. julija je bila - kot vsako leto - svečana seja delavskega sveta naše sestavljene organizacije zvečer dan prej v domu kulture v Titovem Velenju. Pred domom kulture naj bi ob njenem izteku bil še običajni koncert naše rudarske godbe ob dnevu rudarjev, popestren z nastopom moškega pevskega zbora Kajuh in šaleške folklorne skupine Koleda. Vendar ta kulturna prireditev je zaradi dežja letos 'padla v vodo'. Le rudarska godba je po končani svečani seji delavskega sveta za okni doma kulture še nekaj časa tako izvajala zvoke iz svojih godal, da sta vsakomur, ki jih je slišal, poskočila srce in korak. Sočasno se je razživljalo družabno srečanje letošnjih jubilarov 20 let nepretrganega dela pri združenih organizacijah v naš kombinat in dobitnikov odlikovanj predsedstva SFRJ na svečani seji delavskega sveta, ki je tudi letos potekalo v Delavskem klubu. V pozno popoldne pred praznikom so se razlegli tudi strelji z našega mestnega gradu. Sicer pa malo prehitavamo ...

Svečana seja delavskega sveta naše sestavljene organizacije ob 3. juliju je bila letos malo drugačna, z več vsebine kot prejšnja leta. Zakaj potekala je tudi v znamenju 10-letnice našega kombinata. Poleg tega je na njej predsednik skupščine občinske raziskovalne skupnosti Velenje Venčeslav Svovljšek podelil predstavniku Sipaka diplomu za zlato plaketo, ki jo je tej naši delovni organizaciji prisodila ocenjevalna komisija inovacij na razstavi RAST YU '84 na Reki za razstavljeni avtomat za horizontalno pakiranje; torej za tehnično novost, za katero je Sipak dobil enako priznanje že na letošnjem spomladanskem velesjemu v Leipzigu. Marjanu Hacetu iz RLV s sodelavci pa je bila za prikazani generator lahke zračne pene za gašenje jamskih požarov na razstavi RAST YU '84 na Reki prisojena in podeljena diploma z bronasto plaketo.

A to še ni vse, kar je prispevalo k svečanosti seje. Že prej so na odru doma kulture iz rok predsednika družbenopolitičnega zbora skupščine občine Velenje Alojza Kikca prejeli odlikovanja odlikovanci predsedstva SFRJ iz našega kombinata. Tokrat smo jih imeli štirinajst, ob prihodnjem podeljevanju pa bo predsedstvo SFRJ - odločilo se je bojda že - ustrezno odlikovalo tudi jamsko reševalno četo našega rudnika, ki - kot vemo - letos šteje že 60. leto od svoje ustanovitve.

Torej smo tokrat imeli skoraj poldrugo desetino odlikovancev predsedstva SFRJ, zagotovo pa ti jih lahko imeli še več - ma to je opomni Alojz Kilec - če ne bi, kot je že običajno, le nekatera delovna okolja znotraj kombinata premogla zavest, da imajo tudi delavce, ki si zaslužijo pripravo predloga za podelitev kakšnega državnega odlikovanja.

Najdaljši pa je bil zadnji del svečane seje, v katerem je potekalo podeljevanje tradicionalnih diplom in ročnih ur letošnjim jubilarom 20 let nepretrganega dela v OZD našega kombinata. Kajti pred Slavkom Janežičem, predsednikom poslovnega odbora, in Feliksom Zamudo, predsednikom delavskega sveta naše sestavljene organizacije, ter tremi našimi delavci, ki so jima pomagali pri podeljevanju teh diplom in daril - naj bi se zvrstilo kar 200 jubilarov in večina se jih tudi je. Jasno, da potem, ko jih je - kot običajno - predsednik poslovnega odbora našega kombinata (v uvodnem govoru pa tudi predsednik delavskega sveta) toplo nagovoril, jim izrekel priznanje za zvestobo delovnim kolektivom organizacij v njem ter zaželel še veliko plodnih delovnih let. Ob tem jih je pozval tudi, da s svojimi bogatimi življenjskimi izkušnjami in spoznanji okrepijo bitko vse naše družbe za odpravo protislovij, ki nas pestijo zadnja leta in segajo v prvo polovico šestdesetih let. V čas, ko smo še vedno bili polni elana za materialno izgradnjo naše domovine in razvoj našega političnega sistema socialističnega samoupravljanja, a smo že začeli ugotavljati, da bomo morali postati razumnejši pri potrošnji ustvarjenih dobrin, ki se je potem tako razbhotila ...

Ko je zadnji od prisotnih jubilarov zapustil oder, je svečana seja bila pri kraju. Sledilo je le še imenovanje tričlanske delegacije naše sestavljene organizacije za položitev venca h grobnici s posmrtnimi ostanki Franca Leskoška - Luke v Celju.

TEMU PRISPEVKU NA ROB

Spričo omembe jamske reševalne čete našega rudnika v njem, nje- ne 60-letnice in odlikovanja predsedstva SFRJ, ki naj bi ga dobila, dodajamo temu prispevku na rob še govor, ki ga je imel predsednik republiškega komiteja za energetiko Jakob Piskernik na proslavi 60-letnice organiziranega jamskega reševalstva v RLV letos 9. junija v dvo- rni rednega kina v Titovem Velenju ...

"Ni naključje, da je letošnje letno srečanje jamskih reševalcev iz vseh rudnikov v SR Sloveniji prav v Titovem Velenju, saj jamska reševalna služba RLV praznuje 60-letnico.

Sploh je rudarska tradicija na Slovenskem dolga. V premogovništvu segajo njeni začetki na konec 18. stoletja, ko je v Zagorju ob Savi že obratoval prvi premogovnik. Od takrat do danes je premogovništvo na Slovenskem preživelo različna obdobja; od obdobja s preprostimi metodami pridobivanja premoga do sedanjih, modernih časov in mehaziranih načinov pridobivanja.

Rudarji ste vedno sledili novim tehnološkim spoznanjem in svoje znanje nesebično prenašali na druge.

Skladno z razvojem tehnike in tehnologije so se spreminjale tudi delovne razmere v rudnikih, katerih pomemben činitelj je tudi kvaliteta usposobljenosti in opremljenosti jamskih reševalnih služb.

Z obdobjem 'naftnega booma' so prišli za rudarje v premogovniških težki časi. Mnogi premogovniki so morali bistveno zmanjšati obseg izkoriščanja svojih proizvodnih zmogljivosti. Veliko število premogovnikov z manjšimi zalogami premoga so zaprli. V naši republiki je v tem obdobju poraba tekočih goriv naraščala vse do leta 1980, ko je dosegla kar 49 odstotkov vse energetske porabe. V nadaljnjih letih je poraba tekočih goriv stagnirala, delež premoga v energetski porabi pa je naraščal tako, da je leta 1983 že dosegel 23 odstotkov, medtem ko je na primer leta 1978 znašal komaj 17 odstotkov.

Že teh nekaj podatkov dovolj jasno pove o spremembi energetske politike in dosežkih v umirjanju velike lakote po energiji.

Usmeritev k domačim energetskim virom je v okviru naših sedanjih gospodarskih razmer in razvojnih možnosti vsekakor aktualna. Težave pa so v tem, da zamujenega ne moremo čez noč nadomestiti.

Za obdobje do leta 2 000 je sicer predvideno, da bo proizvodnja premoga v SFRJ zadovoljiva, kajti z uredničenjem novih razvojnih usmeritev in programov je stvarno možno povečati proizvodnjo naših sedanjih premogovnikov, ponovno odpreti nekatere v preteklosti odpisane premogovnike in doseči napredek tudi pri odkrivanju novih zalog premoga in odpiranju novih premogovnikov. V našem premogovništvu so torej razvojne usmeritve - kakor tudi velika obveza za njihovo uredničenje - jasno določene. S tem pa se premogovništvu odpira tudi zanesljiva perspektiva. Zato tudi ni čudno, da se vedno več mladih ljudi odloča za poklice v rudarstvu, kar je tudi garancija, da bomo načrtovano v njem dosegli.

Seveda se ob vsem tem moramo zavedati vseh težav in nevarnosti, ki so povezane z opravljanjem poklicev v rudarstvu in se bo treba z njimi tudi v bodoče spopadati. Zgodovina dela v rudnikih je zaznamovana z eksplozijami vnetljivih plinov, zruški, požari, vdori vode in mulja. Na ozemlju Jugoslavije je bilo v tem stoletju 22 hujših rudarskih nesreč. V njih je veliko rudarjev zgubilo življenje. Med temi nesrečami so bile tri z več kot sto žrtvami, vse pa bi terjale še več človeških življenj, če ne bi bilo uspešnih intervencij jamskih reševalnih čet.

Izurnjenost in pripravljenost delavcev za opravljanje različnih specifičnih del se v rudarstvu še posebej razvija, zlasti pri rudarskih članih reševalnih čet. Način dela, nujna disciplina, tovariški medsebojni odnosi in stalna pripravljenost za ukrepanje zoper nevarne razmere terjajo, da so člani reševalnih čet najboljši rudarji, z velikim čutom za solidarnost, tovariško pomoč. Biti jamski reševalec, je vedno pomenilo posebno priznanje, a tudi dolžnost za reševanje človeških življenj in imovine. Največja nagrada pa je reševalcem vedno bila uspešno izvedena reševalna akcija.

Sodobnega rudarstva ni brez sodobno organiziranih, opremljenih in vedno za akcijo, kjer koli je potrebna, pripravljenih reševalnih služb ... In v tem ste, rudarji reševalci v rudnikih SR Slovenije, dosegli v svojih delovnih kolektivih velike uspehe, bili zanje deležni tudi mnogih priznanj. K tem priznanjem pa naj vam v imenu republiškega komiteja za energetiko za vaše uspešno delo tokrat dodam izredno zahvalo ..."

Ta govor pred zbranimi jamskimi reševalci 9. junija v Titovem Velenju bi moral iziti v članku Dan jamskih reševalcev slovenskih in istrskih rudnikov v Šaleški dolini, objavljenem v številki glasila Elektrogosposdarstvo z dne 10. 7. 1984. Vendar uredništvo Elektrogosposdarstva ga je iz članka, ki smo mu ga poslali za objavo, izločilo. In ne samo ta govor - še več drugih delov poslanega članka. Recimo tudi rezultate tekmovanja v nameščanju reševalnega aparata R-12 (posamezniki: 1. Jože Koren - RLV, 2. Rajko Uršej - RLV, 3. Anton Skornšek - RLV, 4. Drago Blažina - Kanižarica, 5. Marjan Hadjur - Kanižarica, 6. Tomo Sekovanič - Kanižarica; ekipe: 1. RLV, 2. Kanižarica). Skratka, poslani prispevek je izšel nasilno okrnjen - verjetno zaradi primanjkanja prostora za vse, kar je uredništvo želelo zajeti v omenjeni številki Elektrogosposdarstva - brez večine posanih številk in z nekaj storjenimi grdimi napakami pri stavljenju v tiskarni (npr. ciceča tračna progna namesto viseča, nameščanje aparata BG-1650 A namesto 160 A). /Uredništvo/

Športne prireditve ob 3. juliju

Šahovski turnir

Šahovski turnir v počastitev 3. julija, dneva rudarjev in praznika našega kombinata, naj bi bil v soboto, 23. junija, in sicer v našem obratu Družbene prehrane ob Kidričevi cesti v Titovem Velenju, odigrali pa so ga v Delavskem klubu. Na njem je sodelovalo devet šahovskih ekip iz naše doline. Borbe na šahovnicah so bile zanimive, za nekatere pa tudi precej naporene. Zmagali so člani šahovskega kluba Titovo Velenje, drugi so bili šahisti Gorenja in tretji šahisti našega rudnika.

L. O. (Lojze Ojsteršek)

Kotalkanje

Tradicionalno kotalkarsko tekmovanje ob 3. juliju v našem rudarskem mestu za prehodno rudarsko svetilko je postalo nekakšna zamenjava za nekoč zelo znani vsakoletni "kotalkarski kriterij" v Velenju, na katerem se je običajno zbrala večina evropske pa tudi del kotalkarske "smetane" z drugih kontinentov. Na tej prireditvi so tudi naši, velenjski kotalkarji dosegali že zelo dobre rezultate, medtem ko zdaj po več letih stagnacije šele znova oživljajo svoj nekdanji ugled.

Ta nadomestna športna prireditev naj bi bila letos izvedena v petek in soboto, 29. in 30. junija, na našem mestnem kotalkališču, vendar so jo zaradi slabega vremena morali izvesti na pokritem kotalkališču v Celju.

Prehodno rudarsko svetilko so si letos priborili kotalkarji iz kluba Stanka Bloudka v Ljubljani, ki so zbrali 70 točk, drugo in tretje mesto so si razdelili kotalkarji iz kluba Rudar v Titovem Velenju in ljubljanske Olimpije, ki so dosegli po 41 točk, četrti so bili kotalkarji zagrebskega Medveščaka, za njimi pa so se uvrstili kotalkarji iz Nove Gorice in kotalkarji celjskega Cinkarja. /L. O./

Prijateljsko nogometno srečanje

RUDAR Titovo Velenje : Šmartno ob Paki

Ta dva kluba sedaj oba igrata v prvi slovenski nogometni ligi. Tekma, ki sta jo odigrala v počastitev dneva rudarjev v petek popoldne, 29. junija, na našem mestnem stadionu, je bila prijateljska. Celo za sojenje ni bilo na igrišču nikogar. Po tekmi smo zvedeli, da sodnikov ni bilo videti zaradi tega, ker so se zaspali. Zato pa so gledalci - veliko jih ni bilo; mogoče zato, ker so ljubitelji nogometa vedeli, da tekma ne bo organizirana tako, kot bi v počastitev rudarskega praznika morala biti - lahko videli kar sedem golov, od katerih so štiri zabilo nogometaši Rudarja, tri pa Šmarčani. /L. O./

Atletski miting

Ta vsakoletna prireditev ob 3. juliju v naši dolini je bila v soboto, 30. junija, na stadionu Titovega Velenja. Na njej je sodelovalo okrog 150 športnikov iz 13 slovenskih atletskih klubov, kluba naših zamejcev Bor v Trstu in splitskega atletskega kluba. Vendar tokrat zvenečih atletskih imen na listi udeležencev mitinga ni bilo pa tudi prejšnja leta običajno vedno prisotnih celjskih atletov in atletinj ne.

V teku na 800 metrov je s skromnim rezultatom zmagal Šikonja iz Novega mesta. V štafetnem teku štirikrat po 200 metrov pa so se le izkazali mladi atleti iz našega mesta; Matjaž, Molnar, Stropnik in Potočnik so to progo pretekli v minuti in 34,4 sekunde in tako potolkli stari slovenski mladinski rekord v tej atletski disciplini. /L. O./

Moški rokometni turnir

Kot že nekaj let ob 3. juliju so šoštanjski rokometarji tudi letos na rokometnem igrišču v Šoštanju organizirali turnir v rokometu. To tekmovanje je bilo v soboto popoldne, 30. junija, poleg tekmovalcev iz šoštanjkega rokometnega kluba pa so se ga udeležili rokometarji iz Inlesa v Ribnici in Slovenjegrada.

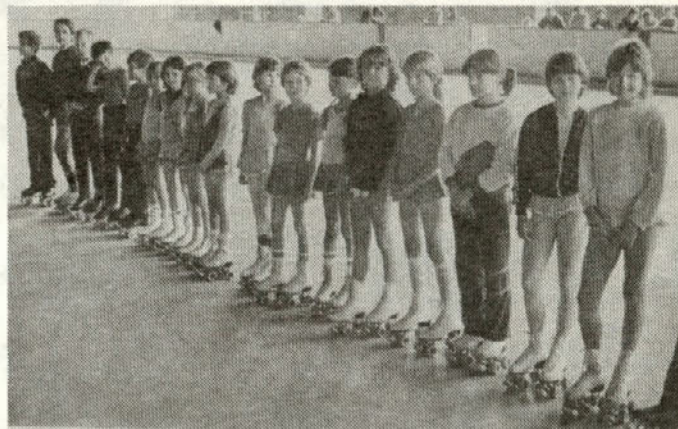
Rezultati tekem

Šoštanj	: Slovenj Gradec	23 : 21
Slovenj Gradec	: Inles	13 : 19
Inles	: Šoštanj	20 : 14

Najboljši so bili torej rokometarji Inlesa, Šoštanjčani so se uvrstili na drugo mesto, Slovenjgradčani pa na tretje, medtem ko so si pohvalo zaslužili vsi, saj so tekme odigrali res požrtvovalno. Šoštanjčani si priznanje zaslužijo tudi za dobro organizacijo turnirja. /D. L./

S šahovskega turnirja,

kotalkarskega tekmovanja,

tekme med nogometaši Rudarja in Šmartnega,

atletskega mitinga, ...

Rokometni turnir veteranov

Rokomet je pri titovovelenjčanih zelo priljubljen šport. To potrjujejo tudi rokometiški veterani, ki letos na tiho, v duhu stabilizacije, slavijo trideset let igranja malega rokometu v našem rudarskem mestu. V okviru tega praznovanja in v počastitev 3. julija so se v soboto popoldne, 30. junija, zbrali na rokometnem igrišču ob našem mestnem stadionu. Bilo jih je toliko, da bi lahko sestavili celo vrsto ekip. Od tistih, ki so tekmovali, pa so nekoliko boljši kot vsi drugi bili malo mlajši veterani iz temeljne organizacije RLV - Jamska mehanizacija, druga je bila ekipa veteranov celega našega kombinata, na tretje mesto pa so se uvrstili veterani rokometnega kluba Titovo Velenje /L. O./

Ženski rokometni turnir

Rokometašice Titovega Velenja so v počastitev dneva rudarjev v goste povabile članice rokometnega kluba Šmartno ob Paki. Tekmo z njimi so odigrale v soboto zvečer, 30. junija, v Rdeči dvorani. Zmagale so domačinke, kar tudi ni čudno, saj igrajo v višjem tekmovalnem razredu kot šmarčanke pa tudi nekoliko starejše in sploh bolj izkušene igralke. /L. O./

Nastop dresiranih psov

Pes je lahko najboljši prijatelj človeka. Tako pravijo nekateri. Drugi trdijo, da je to knjiga. Tretji bi dali roko v ogenj, da je najboljši prijatelj človeku lahko le človek. Kakorkoli že, tisti, ki so se v nedeljo dopoldne, 1. julija, zbrali na stadionu v Titovem Velenju, da bi v počastitev rudarskega praznika prikazali izurjenost dresiranih psov, imajo za prijatelje pse in so prijatelji psov. S svojimi štirinožnimi prijatelji so pripotovali iz različnih, bližnjih in oddaljenejših krajev, da pokažejo, kaj vse so svoje pse naučili. Res je bilo kaj videti. Psi so pokazali, kako ubogajo svoje gospodarje, kako spretni so pri iskanju izgubljenega predmeta, varovanju imetja, pri premagovanju ovir, zlasti pa so se izkazali, ko so pokazali, kako bi branili svojega gospodarja pred napadalcem.

D. L.

Smučarski skoki v krajevni skupnosti Franc Leskošek - Luka

Ob 3. juliju lani so v Pesju odprli 18-in 32-metrsko plastično smučarsko skakalnico. Letos 4. julija - tri dni pred krajevnim praznikom Pesja, ko se je ta krajevna skupnost naše občine poimenovala po Francu Leskošku, Luki - pa so na teh dveh športnih objektih v počastitev dneva rudarjev - 3. julija in dneva borcev - 4. julija zopet pripravili podobno tekmovanje kot lani ob njenem odprtju. Dopoldne tega dne so se v smučarskih skokih preizkusili najmlajši skakalci, stari do sedem let, ki so kar neverjetno pogumno za svoja leta zletavali nad 18-metrsko globino in dokaj trdo pristajali spodaj v žagovini. Popoldne pa so svoje skakaške sposobnosti pokazali še starejši skakalci. /L. O./

Balinarski turnir

Balinarje so nekateri prebivalci Titovega Velenja vzbudili šele nedavno, kljub temu pa je navdušencev za ta šport v naši dolini že veliko. To se je videlo tudi v sredo, 4. julija, ko se je na balinišču pri bazenu v Titovem Velenju kar trlo domačih in drugih balinarjev, ki so se odzvali povabilu na turnir v počastitev rudarskega praznika in dneva borcev.

Letos je ta športna prireditev bila že četrtič, tako kot prejšnja leta pa jo je organiziral balinarski klub našega kombinata. Na njej so sodelovale ekipe iz enajstih slovenskih balinarskih klubov, zmagali pa so balinarji iz Medvod pri Ljubljani - pred ekipo balinarskega kluba Trebeliški pri Titovem Velenju in prvo ekipo balinarskega kluba našega kombinata.

Uvrščene ekipe od tretjega mesta naprej

4. PARTIZAN Trbovlje	9. SVOBODA Krmelj
5. BORIS KIDRIČ Maribor	10. VEGRAD Titovo Velenje
6. Titovo Velenje	11. REK Titovo Velenje II
7. Idrinja	12. Žalec
8. ANTENA Portorož	

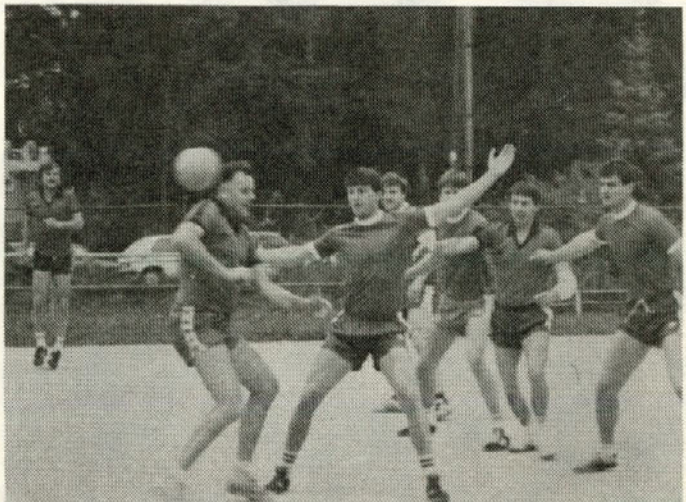
Omeniti kaže še, da so se balinarji iz balinarskega kluba našega kombinata udeležili tudi tretjejulijske parade po ulicah Titovega Velenja. /Željko Voglar, predsednik balinarskega kluba SOZD REK Franc Leskošek - Luka, Titovo Velenje/

z moškega rokometnega turnirja v Šoštanju,

pa še enkrat z atletskega mitinga,

z rokometnega turnirja veteranov, ...

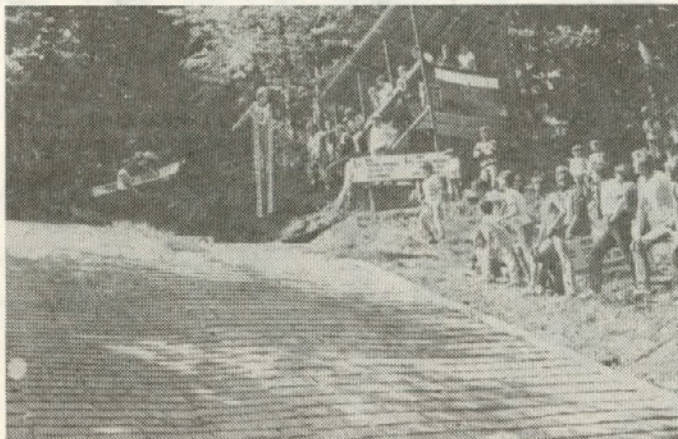
z ženskega rokometnega turnirja,

nastopa dresiranih psov ter

s smučarkih skokov; torej z vseh letošnjih športnih prireditev ob našem prazniku - 3. juliju!

PORTRETI

Viktor KRAŠEK, letos upokojeni delavec delovne organizacije RLV

Ob mojem prihodu k njegovi hiši se odpravlja z doma. "K zdravniku moram", pojasni, kam se je namenil, potem pa se čez nekaj trenutkov premisli in me s širokim zamahom roke povabi v hišo.

V prostorni dnevni sobi me povabi, naj se usedem v udoben fotelj, nato pa se odpravi v kuhinjo, od koder se nekaj minut pozneje vrne z dvema skodelicama kave. Ponudi mi tudi češnjevo žganje, a se mu skupaj z njim odpovem. Tako obsediva ob kavi in spominih na njegovo življenje in delo, zaradi katerih sem gost v njegovem domu.

Lani je srečal Abrahama, vendar svojih dobrih pet križev presenetljivo uspešno skriva.

Čprav je za njim trpka mladost, preživeta sredi tridesetih let v rudarski Zabukovici, odraščanje med drugo svetovno vojno in dobrih trideset let jamskega dela v našem rudniku, njegov obraz ne kaže utrujenosti.

"Predvojna generacija se je prebijala skozi zelo huda leta," meni Viktor, "vendar razen svojega življenja večina ljudi ni imela kaj zgubiti."

Moj sobesednik se je skozi vse te tegobe pretolkel. Preživel je svoje nezakonsko otroštvo ob materi in očimu. Preživel je tudi leto 1951, ko je očim, po poklicu rudar, zgubil življenje ob eksploziji metana v zabukoviškem rudniku. Preživel je tudi smrt svojega očeta, ki je bil kljub svojemu samotnemu življenju Viktorjev največji prijatelj. Pokopal ga je v Podkraju pri Velenju.

Viktorjevi spomini na mladost letijo z bliskovito naglico skozi njegove možgane in njegova pripoved o njej je nekakšno odletavanje isker od preteklosti.

"Po osnovni šoli v Zabukovici," vleče nit pripovedi naprej, "sem se vpisal v rudarsko poklicno šolo v rudarskem šolskem centru v Velenju, leta 1951 pa sem začel delati na klasičnih odkopih velenjskega rudnika."

S tem je bila Viktorjeva nadaljnja življenjska pot določena.

Po dveh letih garanja je rudarsko delovno obleko zamenjal za vojaško uniformo, po vrnitvi iz JLA pa se je znova vrnil na delo v jamo.

"Še danes ne vem," pove, "zakaj sem s takim veseljem odhajal na delo v jamo. Kadar so na 'mojem' odkopu vladale posebno težke razmere - in take so bile na tedanjih širokočelnih študijskih odkopih zelo pogosto - sem še doma tuhtal, kako bi si s sodelavci olajšal delo. Vse moje domislice sicer niso bile upoštevane, z nekaterimi pa smo si kar precej pomagali."

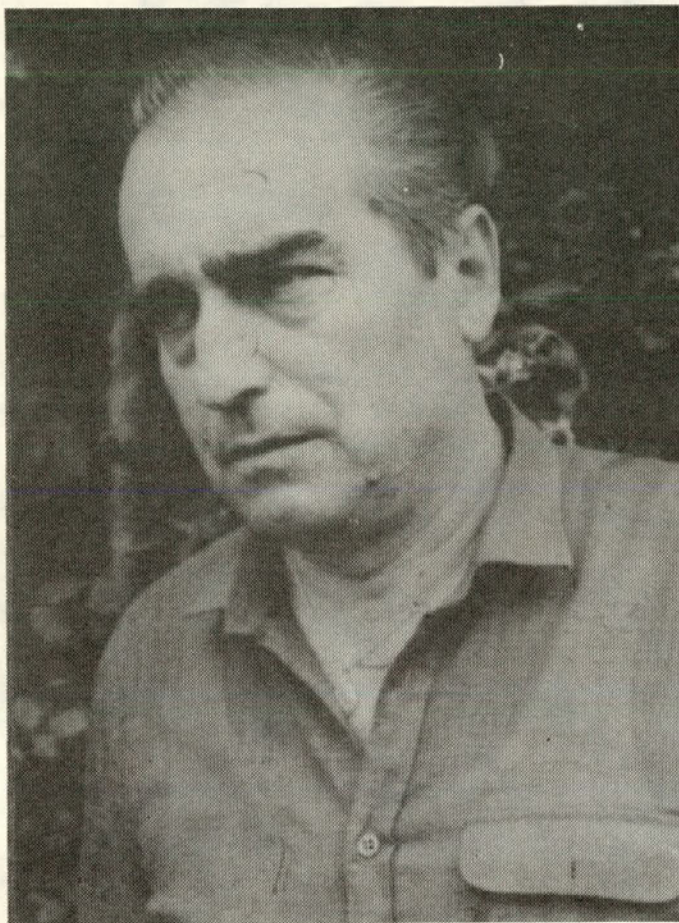
Viktor Krašek je s svojo ljubeznijo do dela že kmalu pritegnil pozornost vodstvenih strokovnih in poslovnih delavcev v RLV. Že leta 1955, ko je dopolnil šele 22 let, je, denimo, postal prvopisani kopač na študijskem čelu in kmalu zatem gospodar čela. Leta 1959 pa se je vpisal v šolo za jamske nadzornike in jo dve leti pozneje uspešno končal.

Po vrnitvi iz nadzorniške šole na delo je sprva še bil vodja študijskega čela. A že konec leta 1961 je na takem čelu nadaljeval z delom kot rudarski nadzornik. To svoje delo je z uspehom opravljal dvanajst let. Leta 1973 je potem napredoval v poslovodjo, šest let pozneje pa je začel opravljati dela in naloge dežurnega RLV.

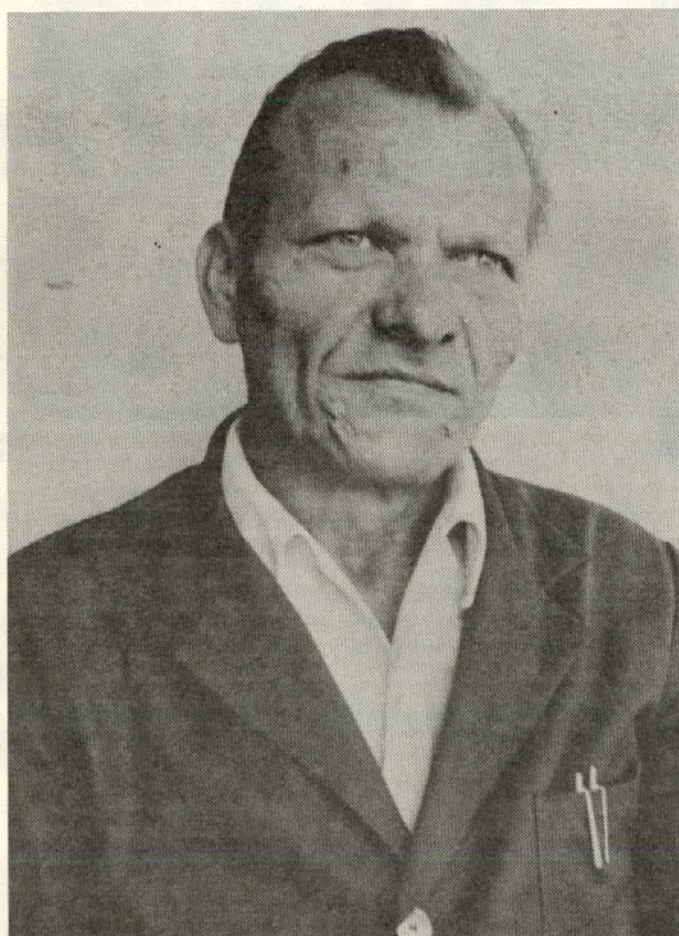
Skratka, moj sobesednik je glede na socialne razmere, iz katerih je izšel, dosegel zelo veliko. To je seveda moja in ne njegova ugotovitev, h kateri kaže dodati še, da je bil Viktor kar enainvajset let član jamske reševalne čete RLV.

Ob zavzetem in uspešnem izpolnjevanju svojih delovnih obveznosti je Viktor Krašek prizadevno opravljal tudi številne samoupravne in politične naloge. Bil je, recimo, član upravnega odbora in kasneje delavskega sveta rudnika pa predsednik njegove stanovanjske komisije in dejaven še v vrsti drugih organov.

Od političnih nalog, ki jih je opravljal, je treba omeniti, da je bil sekretar osnovne organizacije zveze komunistov v temeljni organizaci-

Viktor KRAŠEK

Ludvik PRELOVŠEK

ji RLV Jama Preloge, predsednik izvršnega odbora sindikata v tej temeljni organizaciji, član občinskega komiteja zveze komunistov Velenje in član republiškega odbora Sindikata delavcev energetike Slovenije.

Za svoje požrtvovalno delo je dobil številna priznanja in odlikovanja.

Kljub temu, da je v življenju dosegel veliko več kot večina njegovih vrstnikov, pa v njegovem obnašanju opazim sled skrbi. Zato ga vprašam po vzrokih zanje, in čeprav nerad, mi jih vendarle razloži.

"V minulih tridesetih in nekaj več letih," pove, "smo v naši državi in še posebno v Šaleški dolini dosegli izjemne delovne uspehe. Tudi razvoj našega rudnika spada mednje, saj se s svojo mehaniziranoostjo in velikim letnim odkopom premoga lahko že nekaj časa kosa tudi z najmodernejšimi rudniki v Evropi.

Do teh rezultatov smo prišli s trdim delom, dopoldan rednim, popoldan pa še z udarniškim, ki se je velikokrat zavleklo pozno v noč.

Sedaj pa, ko opazujem razmere v našem gospodarstvu, kar ne morem razumeti, kam neki so se porazgubili rezultati vsega tega zavzetega dela in kje vse so vzroki, da se moramo spopadati s težavami, ki ljudje spravljajo v otopelost."

Našega Viktorja poleg tega skrbi tudi naglo padanje življenjske ravni delavstva pri nas. Kako težko se nekateri med njimi prebijajo skozi sedanjo druginjo, vidi najbolj nazorno pri opravljanju nalog predsednika našega občinskega odbora za solidarnost in vzajemnost.

"Ne le, da je vse več ljudi, ki se spričo svojega slabega materialnega položaja zatekajo k solidarnostnim oblikam reševanja svojih stanovanjskih stisk, vse več je tudi takih, ki jim moramo denarno pomagati tudi pri plačevanju stanarin, "poudari in prida še:

"Mislim, da morajo delavci ne glede na to, v kakšnih težavah smo se znašli, za svoje delo dobivati take osebne dohodke, da bodo lahko zadovoljevali vsaj svoje osnovne življenjske potrebe."

Najin pogovor se počasi zaokrožuje. Viktor omeni le še, da se je že kar dobro navadil na spremenjeni življenjski ritem z upokojitvijo.

"Dopoldan," je dejal, "malce pogospodinim, ker je žena - Sonja ji je ime - zaposlena; vmes od časa do časa skočim še k svoji več kot sedemdesetletni materi. Popoldneve pa preživim z vnučkami, če me z doma ne odvlečejo obveznosti, ki jih imam v krajevni skupnosti."

Ljudem, kakršen je Viktor Krašek, torej ni nikoli dolgčas, tudi potem ne, ko se upokojijo.

B. O.

Ludvik PRELOVŠEK, referent za kooperacije v temeljni organizaciji Sipaka "Kovinski izdelki in galanterija"

V njegovem pogledu zaznam nekaj negotovosti samo na začetku najinega pogovora, potem pa nič več. Pogovarjala pa sva se sredi prejšnjega meseca v oddelku za pripravo dela v njegovi temeljni organizaciji - temeljni organizaciji Sipaka Kovinski izdelki in galanterija.

Zgodbo, ki jo je napisalo njegovih 46 let življenja in v njem skoraj trideset let rednega dela, je spletal z odločnim glasom in mirnega obraza. Do te odločnosti se je najbrž hočeš nočeš moral dokopati že v zgodnji mladosti, če si je hotel ustvariti oporo v neusmiljeni bitki za preživetje. Rodil se je namreč v Lukovici pri Domžalah kot osmi izmed desetih otrok - šestih dečkov in štirih deklic - v družini, ki je še zdaleč nista mogla nasititi skromna očetova plača, po poklicu krovca, in majhna njiva, ki so jo imeli v zakupu. Zato je moralo nekaj preloških otrok že zelo zgodaj umreti. Danes jih živi še samo šest. Živa pa je še tudi njihova mati, medtem ko je oče zgubil življenje v prometni nesreči, ki se mu je pripetila leta 1961.

Ludvik Prelovšek je osnovno šolo obiskoval v Lukovici, poklicno šolo - izučil se je za ključavničarja - pa v Ljubljani, kjer je dobil tudi prvo zaposlitev.

"S svojo prvo zaposlitvijo sem bil čisto zadovoljen," pravi sedaj, skoraj trideset let kasneje, "vendar v Ljubljani na začetku šestdesetih let nikakor nisem mogel rešiti tudi svojega stanovanjskega problema. Zato sem se poleti 1963. leta preselil v Velenje, se zaposlil

v RLV in pri njem kmalu dobil tudi stanovanje."

Ludvik se je v našem rudniku zaposlil kot vzdrževalec pri jamski mehanizaciji in pri tem delu vztrajal več kot deset let ...

"Dokler me ni potoklo," je dejal, se neveselo nasmešnil in povedal še, kako se je to zgodilo ...

"Leta 1972 se je v odvozu A premoga na etaži na koti 86 jame Preloge - sedaj je to južno krilo preloške jame - pri krajsanju transporterja vsula name večja količina premoga in mi tako hudo poškodovala vratna vretenca, da so me zdravniki po medicinski rehabilitaciji uvrstili med sposobne le za lažje delo. Vendar lažjega dela zame takrat v jami ni bilo in zato sem po dvehletnem zavlačevanju nazadnje bil prisiljen, da jamo zapustim."

To se mu je zgodilo leta 1974 in od takrat Ludvik dela v Sipaku, če odštejemo dve leti pred reorganizacijo našega kombinata v sestavljeno organizacijo, ko je bil eden od nabavnih referentov kombinata.

V Sipaku je začel delati kot skladiščnik, bil potem - kot že rečeno - zaposlen v nabavni službi kombinata, po reorganizaciji kombinata leta 1978 pa se je znova zaposlil v Sipaku in v njem je še danes referent za kooperacije v omenjeni temeljni organizaciji.

"V Sipaku," pravi Prelovšek, "je kar precejšen del proizvodnje odvisen od sodelovanja z organizacijami združenega dela izven našega kombinata in zasebnimi obrtniki, moje delovne naloge pa obsegajo usklajevanje našega proizvodnega sodelovanja z njimi."

Z delom, ki ga zdaj Ludvik opravlja že okrog šest let, je zadovoljen, prav tako tudi z osebnimi dohodki, ki jih prejema, čeprav so tudi skupaj z nadomestilom, ki mu gre kot rudarskemu delovnemu invalidu, manjši od tistih, ki bi jih dobival, če bi še delal v jami.

Sicer pa njegovega življenja ne izpolnjuje samo vsakdanje redno delo, saj ima še družinske in druge obveznosti - tudi družbenopolitične.

Z ženo, ki je tudi zaposlena, v Gorenju, in dvema sinovoma živi v dvo- inpolsobnem družbenem najemnem stanovanju v enem od blokov v Tomšičevi ulici v Titovem Velenju. Vendar življenje v bloku ga ne utešnjuje, ker v prostem času rad kolesari, velikokrat pa bi ga lahko srečali tudi na rudniških zemljiščih v Škalah pri ukvarjanju z vrtičkarstvom. Nekoč je veliko prostega časa porabil tudi pri samoupravljanju v bloku, v katerem živi, saj je bil dolga leta v njem predsednik hišnega sveta. Tega ni omenil kar tako, kajti blok, v katerem živi, je eden izmed redkih blokov v Titovem Velenju, ki premore sejno sobo, igralnico za mlajše in športno sobo za nekoliko starejše otroke ...

Po Ludvikovem mnenju bi v našem mestu takih blokov moralo biti še veliko več, da otrokom ne bi bilo treba pohajkovati po cestah.

Ob izteku razgovora je Ludvik omenil še:

"Letos bom z družino letoval v počitniškem domu našega kombinata v Crikvenici, saj je za povprečne delavske družine, kakršna je moja, dandanes še edina možnost, da vidijo morje, če letujejo v obmorskih počitniških domovih svojih organizacij združenega dela."

Zajel B. O.

Viktor NAPOTNIK, kvalificirani šofer, zaposlen v delovni organizaciji Avtoprevozništvu in servisu (APS)

Kamion znamke TAM 4 500 z njim v kabini prestrežem čisto po naključju pred rudniško zapornico za tovorna vozila v Prelogah.

"Ste vi Napotnik?" vprašam voznika v razbeljeni kabini zaradi strmih julijskih sončnih žarkov.

"Sem," odvrne, medtem ko si briše pot s čela in se vmes pripravlja, da bo odpeljal, kamor mora, kakor hitro bo odpravil siljivca, se pravi mene.

Nekaj trenutkov kasneje - toliko, da stečem okoli avtomobila - sem že pri njem v kabini. Hitro mu razložim, da ga je njegova sindikalna organizacija izbrala za enega od delavcev v delovni organizaciji APS, ki bi jih naj predstavili v našem glasilu.

Nekaj časa, morda kar cela minuta mora preteči, da zaslišim njegovo reakcijo:

"Ne vem, ali bi se dal vleči po časopisih!"

Po teh njegovih besedah se počasi odpeljeva proti nakladališču premo-

ga. Ko se ustaviva na repu precej dolge kolone vozil, ki čakajo na premog, se njegov zamišljeni obraz nekoliko sprosti in čez čas zaslišim iz njegovih ust:

"Torej, kje bova začela?"

Viktor Napotnik se je rodil 20. decembra 1919 v eni od večjih kmečkih družin v Topolšici. Njegovo otroštvo, čeprav nikoli tako brezskrbno, kakor so lahko brezskrbna otroška leta mestnih otrok, je imelo vsaj eno prednost ...

"Očetova kmetija je bila dovolj bogata, da otroci - tri sestre in midva z bratom - nismo nikoli trpeli lakote in žeje," jo je opisal Viktor in takoj pridal:

"Vendar tudi otroci smo morali zelo zgodaj vstajati in poprijeti za delo in sploh, z odraslimi vred, biti zelo delavni in varčni pri vsem."

V osnovno šolo je hodil v Šoštanj.

Viktor NAPOTNIK

"Prvi razred sem naredil v meščanski šoli, drugih pet razredov v osnovni šoli, sedmi razred pa v vrtcu," začne pripovedovati o svojem šolanju, se nasmilja predse in potem še razloži, da so vzroki te zmešnjave bili pretesni osnovnošolski prostori.

Po osnovni šoli je uspešno končal kmetijsko šolo v Šentjurju pri Celju, začetek druge svetovne vojne pa ga je ujel med služenjem vojaškega roka v Osijeku.

"Prav dobro še pomnim," je izbrskal iz spominov, "kako razbita je bila jugoslovanska armada ob prihodu Nemcev in da se lahko le veliki sreči zahvalim, da me Nemci niso že takoj na začetku vojne zajeli in me tako kot mnoge moje vrstnike odpeljali v internacijo."

Na velikonočni torek leta 1941 se je Viktor vrnil v Topolšico. Življenje doma na kmetiji mu je teklo brez hujših pretresov vse do tistega aprilskega dne leta 1943, ko je bil mobiliziran v nemško vojsko.

"V naših krajih so bili takrat partizani še zelo redki," navrže med pripovedovanjem o tem prelomnem dogodku v svojem življenju in s tem dá vedeti, da bi se sicer njegovo življenje med vojno drugače zasakalo.

Viktorja so Nemci poslali daleč na sever Evrope, prav na Baltsko morje, kjer je na eni od tovornih ladij opravljal stražarsko službo. Ko pa je Nemcem že v vseh frontah zmanjkovalo sape, je tudi Viktorja grozila preemestitev na fronto, vendar je še pred prihodom na bojišče - vzhodno, ki se je takrat že močno približevalo osrčju "tisočletnega Reicha" - dezertiral in se predal angloameriškim vojakom.

Domov se je vrnil septembra 1945; šele potem, ko so na Jesenicah, v Brežicah in Celju predstavniki naše takratne ljudske oblasti preučili njegovo dejavnost v drugi svetovni vojni.

Domov se je vrnil na zemljo in skoraj deset let po vojni delal na očetovi kmetiji; vse do leta 1955, ko se je poročil in sta se z ženo preselila na zapuščeno kmetijo umrle očetove sorodnice.

"Z ženo Marijo - Kotnikovo Mico iz Topolšice, kot smo jo poznali domačin - sva morala trdo zgrabiti za delo, ko sva prišla na svoje," začne Viktor pripovedovati o tej novi prelomnici v svojem življenju.

"Prevzela sva zapuščeno hišo, s slamo krito gospodarsko poslopje in kozolec ter napol razpadlo drvarnico. Vse je bilo treba obnoviti, poleg tega pa obdelovati tudi zemljo. Zato mi je danes, ko imamo urejen dom, kar hudo pri srcu, ker je na območju, ki se bo zaradi odkopavanja premoga morda že kmalu pogreznilo in ga bo zalila voda."

V njunem zakonu so se rodili trije otroci; dve hčerki - obe sta že poročeni, po poklicu je starejša šivilja, mlajša pa agronomka - ter sin, ki je po poklicu električar in je letos prišel s služenja vojaškega rokka.

"Kljub temu, da je z našim domom tako," razgrinja Viktor naprej svoje misli in spomine, "pa se mi zdi danes vse precej lažje kot takrat, ko je bilo treba vse na naši mali domačiji obnoviti, zemlje pa ni bilo dovolj, da bi nas preživela in sem se zato moral zaposliti. Najprej sem dobil delo traktorista pri kmetijski zadrugi v Topolšici, po desetih letih napornih voženj s traktorjem pa sem se prestavil v TE Šoštanj, kjer sem najprej delal pri težki gradbeni mehanizaciji, po opravljenih šoferskih izpitih pa postal eden od elektrarniških šoferjev. Torej to, kar sem še danes, le da je vmes prišlo do združitve avto-prevoznštva TE Šoštanj in RLV v posebni OZD v okviru REK."

Zdaj se Viktor počasi že pripravlja na upokojitve; zaradi let, saj je eden izmed najstarejših delavcev v APS in celi naši sestavljeni organizaciji, kar se tiče vitalnosti, pa bi lahko delal še dlje kot marsikateri precej mlajši šofer.

"Za svoje dobro telesno počutje," pravi, "se moram najbrž zahvaliti zdravemu načinu življenja. Z alkoholom sicer nisem skregan, vendar le redko popijem kaj močnega. Tudi kadil nisem nikoli, kar pa ne pomeni, da nikoli ne prižgem kakšne cigarete, saj imam čebele, in kadar grem v čebelnjak, mi cigaretni dim prav pride. Zato pa imam vedno med - hrano, ki mi ohranja tako telesno moč kakor zdravje."

Med najinim pogovorom naloživa premog in ga odpeljeva nekemu naročniku v Šoštanj, potem ko se vračava nazaj v Preloge, pa nama besede začnejo počasi zamirati. Malo mogoče tudi zato, ker ima Viktor že tako star tovornjak, da mora pogosto prisluhnti, kako to in ono v njem deluje. V glavnem pa verjetno zaradi tega, ker v sebi še enkrat premeva, kaj vse mi je povedal...

Pripravil B. O.

ODŠLI SO V POKOJ

Borislav KONDIČ, upokojen 18. januarja

Rojen 3. septembra 1933 v Sanskem mostu. Poročen s Stojko, rojeno Daničič.

Od 19. junija 1973 je neprekinjeno delal v ESO, prej pa od leta 1967 v RŠC Velenje.

Leta 1975 je končal šolo za kvalificiranega strojnega ključavničarja. Do leta 1973 je bil član zveze komunistov. Bil je tudi udeleženec ene izmed zveznih mladinskih delovnih akcij.

Ivan OŠTIR, upokojen 29. februarja

Rojen 24. februarja 1928 v Paki. Poročen z Miroslavo, rojeno Sovinek.

Od 17. novembra 1955 je neprekinjeno delal v združenih organizacijah v naš kombinat, s prekinitvijo pa že od leta 1949. Leta 1974 je bil premeščen v Sipak, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1961 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1971 še za kvalificiranega kopača.

Je član zveze borcev NOV.

Karel NOVAK, upokojen 30. aprila

Rojen 26. oktobra 1919 v Družmirju. Poročen z Marijo, rojeno Gobec.

Od 1. februarja 1971 je neprekinjeno delal v RLV, prej pa kot varnostnik v TE Šoštanj. Leta 1974 je bil premeščen v rudniški zunanji obrat in leta 1978 v Zavarovanje, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1938 je končal šolanje za kvalificiranega mi-zarja.

Je član zveze borcev.

Dobitnik bronastega priznanja za uspešno delo pri SZDL, odlikovanja II. stopnje za delo in odlikovanja za dolgoletno delo pri gasilskem društvu Družmirje.

Franc REDNAK, upokojen 8. maja

Rojen 31. septembra 1939 v Vinski gori.

Bil je poročen z Miroslavo, rojeno Drev, ki pa je že umrla.

Od 26. julija 1961 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami zahod, zdaj skupaj z Jamo vzhod Jama Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Ivan GRADIŠNIK, upokojen 26. maja

Rojen 31. januarja 1933 v Velikem Gorelcu, celjska regija. Poročen z Amalijo, rojeno Oplotnik.

Od 29. julija 1966 je neprekinjeno delal pri RLV. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v RŠC - Rudarski praktični pouk, zdaj RLV - Izobraževanje, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Milorad ĐORĐEVIČ, upokojen 30. maja

Rojen 10. novembra 1934 v Rodobudi, Srbija. Poročen z Vekoslavo, rojeno Pavlinc.

Od 25. januarja 1951 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Jami vzhod. Julija 1961 je bil premeščen med nadzorno-tehnične delavce Jame vzhod, decembra istega leta zopet med jamske delavce Jame vzhod, junija 1962 ponovno med nadzorno-tehnične delavce Jame vzhod in leta 1975 v Priprave, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1960 je opravil izpit za visoko kvalificiranega delavca rudarske stroke in leta 1965 še za jamskega nadzornika rudarske stroke.

Ves čas zaposlitve v RLV je bil zelo dejaven v samoupravnih in družbenopolitičnih organizacijah.

Udeležil se je tudi dveh zveznih mladinskih delovnih akcij.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji, značke za udarniško delo in srebrnega znaka zveze sindikatov.

Anton KNEZ, upokojen 31. maja

Rojen 16. maja 1934 v Dobju, celjska regija. Poročen z Vido, rojeno Pavlinc.

Od leta 1952 je bil neprekinjeno zaposlen pri našem rudniku. Do leta 1958 je bil kvalificirani kopač v RLV, od tega leta do leta 1962 pri RŠC, nato pa je do upokojitve opravljal nadzorniška dela; do leta 1978 še pri RŠC, od takrat dalje pa vseskozi pri RLV.

Leta 1952 je končal poklicno rudarsko šolo, leta 1958 politično šolo pri CK ZKS, leta 1961 rudarsko nadzorniško šolo in leta 1970 opravil še izpit za učitelja rudarskega praktičnega pouka.

Ves čas zaposlitve je bil zelo dejaven v samoupravnih in družbenopolitičnih organizacijah (predvsem v RŠC).

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji, pohvale za delo v jami, medalje dela RŠC, priznanja in zlate značke RŠC za prizadevno delo, priznanja za uspešno delo pri SZDL Velenje, reda dela s srebrnim vencem in v KS Škale priznanja OF.

V naši sestavljeni organizaciji v prvem polletju '84 • za amortizacijo po minimalnih stopnjah 1 milijardo 470 milijonov 97 tisoč dinarjev (45 % načrtovane zneska za celo leto) ...

Franc BLAZINŠEK, upokojen 31. maja
Rojen 4. marca 1933 v Gaberkah. Poročen z Jožefo, rojeno Cevzar.

Od 22. avgusta 1955 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami zahod. Leta 1956 je bil premeščen v Jamo vzhod, leta 1968 nazaj v Jamo zahod, leta 1974 v Steber 8 in leta 1981 v Jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1961 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1965 še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Franc STROPNIK, upokojen 31. maja

Rojen 23. februarja 1934 v Stari vasi. Poročen z Marijo, rojeno Pongračič.

Od leta 1955 je neprekinjeno delal pri našem rudniku, s prekinitvijo pa od leta 1952; v glavnem pri jamski mehanizaciji. Leta 1952 je opravil izpit za strojnega kovača in leta 1963 še za kvalificiranega strojnega ključavničarja.

Med zaposlitvijo je bil večkrat delegat v organih upravljanja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji, reda dela s srebrnim vencem, medalje dela in priznanja velenjski rudar.

Ivan GROBELNIK, upokojen 31. maja

Rojen 18. avgusta 1933 v Završah. Poročen z Jožefo, rojeno Zaluberšek.

Od 5. avgusta 1955 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvami pa že od leta 1949. Leta 1955 se je zaposlil kot nekvalificirani delavec v Jami zahod, leta 1978 je bil premeščen v Klasirnico, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1961 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1964 še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Jakob VODEB, upokojen 31. maja

Rojen 16. februarja 1932 v Gornji vasi pri Preboldu. Poročen s Terezijo, rojeno Kramberger.

Od 7. julija 1971 je neprekinjeno delal pri našem rudniku. Zaposlil se je kot rudarski nadzornik pri RŠC - Rudarski praktični pouk, zdaj RLV Izobraževanje, in to delo opravljal do upokojitve.

Leta 1949 je dokončal rudarsko poklicno šolo, leta 1959 pa še rudarsko nadzorniško šolo v Ljubljani.

Ves čas zaposlitve je bil zelo dejaven v samoupravnih organih in družbenopolitičnih organizacijah.

Bil je tudi udeleženec ene od širših mladinskih delovnih akcij.

Dobitnik medalje dela s srebrnim vencem.

Miha BRLOŽNIK, upokojen 31. maja

Rojen 4. januarja 1934 v Belih vodah. Poročen z Antonijo, rojeno Špeh.

Od 1. oktobra 1960 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami zahod. Leta 1977 je bil premeščen v Zračenje, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1961 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1964 še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Peter TUŠ, upokojen 4. junija

Rojen 24. junija 1932 v Polencih pri Ptujju. Poročen z Jožefo, rojeno Brglez.

Od 15. maja 1956 je neprekinjeno delal pri RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1971 je bil premeščen v Jamo zahod, še istega leta v Priprave, leta 1975 v rudniški zunanji obrat in leta 1978 v Kopalnico, kjer je delal

do upokojitve.

Leta 1963 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača, leta 1965 za kvalificiranega kopača in leta 1971 še za polkvalificiranega cirkularista.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Viljem SORŠA, upokojen 5. junija

Rojen 5. maja 1927 v Cigravcu, Hrvatska. Poročen z Dragico, rojeno Žnidar.

Od 7. junija 1958 je neprekinjeno delal pri združenih organizacijah v naš kombinat. Zaposlil se je kot polkvalificirani betoner v rudniškem zunanjem obratu. Leta 1978 je bil premeščen v Zavarovanje, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Martin NOVINŠEK, upokojen 6. junija

Rojen 21. oktobra 1930 v Št. Janžu (Vinski gori). Poročen s Silvo, rojeno Orozel.

Od 4. marca 1963 je neprekinjeno delal pri RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani delavec v Klasirnici, kjer je delal vse do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Franc GOLČAR, upokojen 7. junija

Rojen 11. januarja 1931 na Dobrni. Poročen s Terezijo, rojeno Jurko.

Od 15. februarja 1957 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1975 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1964 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača, leta 1971 pa še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Franc ŠTRIGL, upokojen 8. junija

Rojen 4. oktobra 1928 v Topolšici. Poročen s Terezijo, rojeno Felicijan.

Od 30. marca 1954 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani delavec v rudniškem zunanjem obratu in od leta 1978 dalje vse do upokojitve delal v Zunanji dejavnosti.

Leta 1968 je opravil izpit za polkvalificiranega lesarskega delavca in leta 1979 še za kvalificiranega lesarskega delavca.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

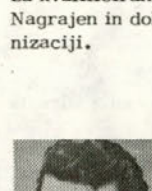
Baltazar PUSOVNIK, upokojen 10. junija

Rojen 4. januarja 1934 v Florjanu pri Šoštanju. Poročen z Marijo, rojeno Pantner.

Od 1. decembra 1955 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1974 je bil premeščen v Zračenje, leta 1975 v Priprave, še istega leta v Jamo zahod, leta 1976 v Steber 8, leta 1980 v Jamo Preloge, leta 1983 v Jamo Škale in še istega leta nazaj v Jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1959 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1961 še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Stanislav ŽIŽEK, upokojen 11. junija

Rojen 19. oktobra 1935 v Jurovcih pri Ptujju. Poročen z Ano, rojeno Čepelnik.

Od 17. aprila 1957 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Pripravah, kjer je delal vse do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Ivan LESJAK, upokojen 15. junija
Rojen 19. oktobra 1929 v Prelski. Poročen z Veroniko, rojeno Zlodej.
Od 20. maja 1954 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1975 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal do upokojitve.
Leta 1961 je opravil izpit za kvalificiranega električarja, leta 1964 pa še izpit iz eksplozijske zaščite in elektrotehničnih predpisov.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Ševki LUMA, upokojen 15. junija
Rojen 5. aprila 1935 v Globočici, Kosovo. Poročen z Latifo, rojeno Ljaki.
Od 12. decembra 1972 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1973 je bil premeščen v Steber 8, leta 1979 v Jamo Preloge in nato še istega leta v Jamo Pesje, kjer je delal do upokojitve.

Janez REDNAK, upokojen 16. junija
Rojen 15. oktobra 1934 v Šentjanžu. Poročen z Ano, rojeno Sevšek.
Od 20. marca 1956 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo pa že od leta 1952. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1965 je bil premeščen v Jamo zahod, leta 1966 nazaj v Jamo vzhod, še istega leta zopet v Jamo zahod, leta 1967 ponovno v Jamo vzhod, leta 1969 v Jamo zahod, leta 1970 v Jamo vzhod, leta 1971 v obrat OMKT - vzhod, leta 1973 v Steber 8, leta 1974 v Priprave in še istega leta zopet v Jamo zahod, zdaj skupaj z Jamo vzhod Jama Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1961 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača, leta 1963 pa še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Stanislav BELCL, upokojen 18. junija
Rojen 20. aprila 1935 v Hermancih pri Ptuju. Poročen s Terezijo, rojeno Korošec.
Od 16. junija 1959 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot polkvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1971 je bil premeščen v Jamo zahod, leta 1975 v Priprave in še istega leta v Jamsko mehanizacijo (in transport), kjer je delal do upokojitve.
Leta 1961 je opravil izpit za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Jože POSTRUŽIN, upokojen 19. junija
Rojen 9. marca 1934 v Zagrebu. Poročen z Aleksandro, rojeno Oštir.
Od 1. avgusta 1955 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot polkvalificirani ključavničar v Jami vzhod. Leta 1975 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal do upokojitve.
Leta 1966 je opravil izpit za kvalificiranega jamskega ključavničarja, leta 1981 pa še izpit iz hidravli-

ke.
Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Bernard BRAČIČ, upokojen 29. junija
Rojen 13. aprila 1933 v Strmcu pri Dobrni. Poročen z Zofijo, rojeno Vovk.
Od 3. junija 1955 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1960 je bil premeščen v Jamo zahod, leta 1967 nazaj v Jamo vzhod, leta 1969 nazaj v Jamo zahod, leta 1971 v obrat OMKT - vzhod, leta 1972 v obrat OMKT - zahod, leta 1974 v Steber 8, še istega leta

ta najprej v Jamo Škale in nato zopet v Steber 8, leta 1975 v Jamo zahod, leta 1977 v Steber 8, še istega leta v Jamo Preloge, leta 1978 v Jamo Pesje in leta 1979 ponovno v Jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1961 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača, leta 1963 pa še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Franc SETINŠEK, upokojen 29. junija

Rojen 25. avgusta 1933 v Dobravi pri Krškem. Poročen z Marto, rojeno Božič.

Od 1. septembra 1965 je neprekinjeno delal pri RLV. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač pri RŠC - Rudarski praktični pouk, zdaj temeljna organizacija RLV Izobraževanje, kjer je delal vse do upokojitve. Izšolal se je tudi za inštruktorja rudarskega praktičnega pouka in med zaposlitvijo pri RLV opravljal večinoma tovrstna inštruktorska dela v jami.

Ivan BANOVŠEK, upokojen 29. junija

Rojen 3. septembra 1928 na Brdču pri Dobrni. Poročen z Angelo, rojeno Višnjar.

Od 12. septembra 1960 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo pa že od leta 1955. Leta 1960 se je zaposlil kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1975 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Jožef GRČAR, upokojen 29. junija

Rojen 21. februarja 1935 v Panečah pri Laškem. Poročen s Stanislavo, rojeno Terlav.

Od 1. avgusta 1966 je neprekinjeno delal pri RLV. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v RŠC - Rudarski praktični pouk, zdaj RLV Izobraževanje, kjer je delal vse do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Slavka PENŠEK, upokojena 29. junija

Rojena 15. aprila 1928 v Senovem. Mati dveh otrok: leta 1950 rojenega Bojana in leta 1952 rojene Tatjane.

Od 11. maja 1964 je neprekinjeno delala v združenih organizacijah v naš kombinat. Zaposlila se je kot telefonistka in ta dela in naloge opravljala v skupnih službah RLV in potem našega kombinata vse do upokojitve.

Leta 1944 je bila sprejeta v SKOJ, v letih povojne izgradnje pa sodelovala na več udarniških delovnih akcijah in sploh bila družbeno zelo dejavna.

Nagrajena in dobitnica diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Viljem DREV, upokojen 29. junija

Rojen 30. julija 1934 v Prelski. Poročen z Rozo, rojeno Ograjenšek.

Od 10. avgusta 1956 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo pa že od leta 1952. Leta 1956 se je zaposlil kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1960 je bil premeščen v Jamo zahod, leta 1967 nazaj v Jamo vzhod, leta 1972 v Klasirnico, leta 1973 zopet v Jamo vzhod, leta 1974 v Jamsko mehanizacijo, leta 1977 v Storitve, še istega leta v Zračenje, leta 1978 v Jamo Preloge in leta 1980 v Jamo Pesje, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1961 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača, leta 1964 pa še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

V naši sestavljeni organizaciji v prvem polletju '84 • dohodek 4 milijarde 882 milijonov 688 tisoč dinarjev (55 % načrtovanega za celo leto)

ODŠLI SO V POKOJ

Nadaljevanje s prejšnje strani!

Franc CERKOVNIK, upokojen 30. junija
Rojen 15. junija 1936 v Škalah. Poročen z Marijano, rojeno Koren.

Od 9. septembra 1958 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvami pa že od leta 1951. Leta 1958 se je zaposlil kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1975 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal vse do upokojitve.

Leta 1964 je opravil izpit za samostojnega vulkanizerja in leta 1967 še za jamskega montažnega in dežurnega ključavničarja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Franc RESMAN, upokojen 30. junija
Rojen 18. septembra 1936 v Hrastniku. Poročen z Antonijo, rojeno Smukovič.

Od 8. maja 1959 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1974 je bil premeščen v Zračenje, leta 1975 v Steber 8 in leta 1981 v Jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1961 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača, leta 1963 za kvalificiranega kopača in leta 1974 še za strelca. Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Ivan LEDNIK, upokojen 30. junija
Rojen 24. junija 1935 v Lipju. Poročen z Justino, rojeno Podpečan.

Od 19. septembra 1957 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo pa že od leta 1953. Leta 1957 se je zaposlil kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1977 je bil premeščen v Storitve in še istega leta v Zračenje, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1960 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1963 še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Ivan LIPIČNIK, upokojen 30. junija
Rojen 10. junija 1933 v Št. Andražu. Poročen z Marijo, rojeno Videmšek.

Od 1. avgusta 1955 je neprekinjeno delal v RLV. Delati je začel kot nekvalificirani kopač v jami. Leta 1968 je bil premeščen v stanovanjsko enoto skupnih služb RLV, leta 1975 v Jamo Škale in leta 1977 v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1959 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1961 še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Ivan BLAGOTINŠEK, upokojen 30. junija
Rojen 8. novembra 1933 v Podkrajju. Poročen s Terezijo, rojeno Kovač.

Od 23. septembra 1955 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot kvalificirani kovač in delal najprej pri jeklenem podporju, potem pa pri jamski mehanizaciji.

Leta 1967 je opravil izpit za jamskega montažnega in dežurnega ključavničarja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in reda dela.

Slavko PISTOTNIK, upokojen 30. junija
Rojen 7. junija 1936 v Pesju. Poročen s Silvo, rojeno Kovačič.

Od 18. septembra 1957 je neprekinjeno delal v RLV, prej pa nekaj časa v bivši TE Velenje (od leta 1952 do leta 1955). V RLV se je zaposlil kot polkvalificirani ključavničar v Jami vzhod. Leta 1977 je bil premeščen v Zračenje, leta 1978 pa v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1969 je v Ljubljani opravil izpit za splošnega ključavničarja. Leta 1956 se je včlanil v zvezo komunistov, med povojno izgradnjo pa bil tudi na eni od zveznih mladinskih delovnih akcij. Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

(Po podatkih iz kadrovskih služb delovnih organizacij in oddelka socialne službe naše sestavljene organizacije za invalidsko in pokojninsko zavarovanje - Ivanka REBERNJAK!)

Druga slika

Ob novice o upokojitvi delavca temeljne organizacije RLV Jamska mehanizacija **Branka OREMUŽA**, objavljeni na strani 21 prejšnje številke Rudarja (št. 3 z dne 29. 6. 1984), smo zaradi časovnega neskladja med zbiranjem gradiva za notico in njeno sestavo uporabili sliko Branka Oremuža, ki nekaterim bralcem ni bila povšeči. Zato zdaj ob teh vrsticah objavljamo njegovo sliko, ki bo verjetno nezadovoljneže pomirila.

Sicer pa do takih in podobnih neskladij prihaja večkrat. Tudi ob tokrat objavljenih noticah je nekaj precej neustreznih slik, ker boljših nismo mogli dobiti, nekaj notic pa nismo mogli dopolniti s slikami. Enako morebiti velja tudi za vsebino katere od notic.

Vzrok vsega tega pa je, da kandidati za upokojitev pred upokojitvijo v oddelku socialne službe našega kombinata za invalidsko in pokojninsko zavarovanje (pri Tonetu Stropniku) ne izpolnijo posebnega vprašalnika v zvezi z upokojitvijo ali dajo vsaj podatkov za njegovo izpolnitev, poleg tega pa še ene svoje novejšje slike (če je nimajo, se lahko pridejo slikati k nam, v uredništvo Rudarja - Informatorja).

Torej bo treba za to v bodoče poskrbeti, saj drugače bo še naprej prihajalo do takih nevedčnosti.

Uredništvo

Nagrajeni reševalci objavljene križanke v tretjejulijski številki Rudarja (3/84)

- Anica URŠIČ, Tomšičeva 39, Titovo Velenje (1. nagrada - knjiga, vredna okrog 660 dinarjev)
- Marjan LIPIČNIK, Kavče 30, Titovo Velenje (2. nagrada - knjiga, vredna okrog 400 dinarjev)
- Vida ŽIROVNIK, Šercerjeva 18, Titovo Velenje (3. nagrada - knjiga, vredna okrog 260 dinarjev)

REŠITEV KRIŽANKE - VODORAVNO: klokan; ratluk; Afritz; tein; letnica; Jure; Knajp; Edo; A. N.; Ca; ruristi; les; MDVII; galaktit; eliksirka; Luiziana; kemik; Vanda; J. N.; TAS; TGO; I; IBI; Ra; Rh; krsta; Otmar; ratka; Estke; Unior; NK; uš; DC; ne; Eisner; ais; RST; Ve; lornjon; Gi; razrešitelj; PD; Est; levkopat; elfer; TTG; Cr; SK; kravjek; I. E.; pevci; osel; Isar; km; kvant; takt; giro

Nagrajenim reševalcem čestitamo, drugim pa želimo več sreče pri reševanju in zbiranju pravih rešitev naslednje nagradne križanke v našem glasilu.

Uredniški odbor

Srečno!